

อมยิ้มวิถีไทย

Smile Thailand Culture

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2559 – 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

กรรมการ

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

กรรมการ

กรรมการ

(อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่วมคิด)

กรรมการ

(อาจารย์กฤษ งามสม)

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนศ ตีรุจิเจริญ)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์กฤษ งามสม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	อมยิ้มวิถีไทย
	Smile Thailand Culture
ชื่อ	นางสาวนิรัชพร น่วมเจิม
รหัสนักศึกษา	56020522
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2559 – 2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ กฤษ งามสม

บทคัดย่อ

งานวัด คือ งานที่นำเอาหรรสพและสินค้าต่าง ๆ มาค้าขาย อาหารมากมายรวมถึงของเล่นสำหรับเด็กและสำหรับผู้ใหญ่ มีการเล่นเกมจับสลากที่ทางวัดจัดขึ้น การทำบุญเพื่อนำเงินเข้าวัด การฟังธรรมเทศนา รวมไปถึงการแสดงต่างๆ เช่น การแสดงลิเก การดูหนังกลางแปลง เป็นต้น บรรยากาศในงานวัดจะประดับประดาไปด้วยไฟแสงสีต่างๆ ผู้คนที่เข้ามาในงานล้วนแต่มีความสุข มีทั้งรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ และได้รับบุญกุศลจากการทำบุญ สนุกสนานกับการได้เล่นเครื่องเล่นต่างๆมากมาย อาทิเช่น ชิงช้าสวรรค์ รถไถ่ต่ง บ้านผีสิง ร้ายยิงเป้า สาวน้อยตกน้ำ เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์ กฤษ งามสมที่ให้
ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า
สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปินพจน์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับคุณย่า คุณ
ยาย บิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์
ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

นิรพัชร์ น่วมเจิม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	4
2.1 อิทธิพลที่ได้รับ	4
2.2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	12
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	16
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	16
3.2 กระบวนการสร้างงานจริง	24
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงาน	36
4.1 การพัฒนาทางด้านความคิด	36
4.2 การพัฒนาทางด้านรูปแบบ	39
4.3 กระบวนการสร้างแนวคิดในโครงการศิลปนิพนธ์	41
บทที่ 5 สรุปผลการสร้างสรรค์	46
เอกสารอ้างอิง	47
ภาพผลงานศิลปะ	48
ประวัติผู้เขียน	55

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ภาพประกอบที่ 1	6
2. ภาพประกอบที่ 2	6
3. ภาพประกอบที่ 3	7
4. ภาพประกอบที่ 4	8
5. ภาพประกอบที่ 5	9
6. ภาพประกอบที่ 6	9
7. ภาพประกอบที่ 7	12
8. ภาพประกอบที่ 8	13
9. ภาพประกอบที่ 9	14
10. ภาพประกอบที่ 10	14
11. ภาพประกอบที่ 11	14

บทที่ 1

บทนำ

“วัด” มีความสำคัญและผูกพันกับวิถีชีวิตคนไทยเรามาเนิ่นนาน ไม่ว่าช่วงอายุวัยใดก็ต้องรู้จักวัด วัดเป็นแหล่งรวมความสุขของคนไทยไม่ว่าจะเป็นทางกายหรือทางจิตใจเป็นสถานที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนทุกช่วงอายุโดยมีศาสนาเป็นที่ตั้ง และยังเป็นแหล่งรวบรวมความบันเทิงของคนนั้นก็คือ “งานวัด” งานวัดจัดขึ้นเพื่อสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ภายในวัด เช่น การปิดทองประจำปี เป็นต้น ทำให้เกิดเป็นงานประจำปียามค่ำคืนภายในวัดขึ้น และยังมีความสุขสนุกสนานเกิดขึ้น โดยการมีมหรสพและเครื่องเล่นต่างๆเกิดขึ้นมากมายจึงกลายเป็นวิถีชีวิตของคนไทยที่เกิดภายในวัดยามค่ำคืนสืบต่อมาเพื่อสร้างความสุขให้เกิดขึ้นในแบบวิถีชีวิตไทย

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าได้เกิดมาในชุมชนชนบทเล็กๆ ในต่างจังหวัด อยู่ทางภาคกลางตอนบนของประเทศไทย ก็คือจังหวัดพิจิตร เป็นเมืองของการทำมาหากินทางน้ำเป็นจังหวัดที่มีแม่น้ำ 2 สายไหลผ่าน คือแม่น้ำน่านและแม่น้ำยมในแม่น้ำน่านนั้นอุดมสมบูรณ์ไปด้วยแหล่งของปลาน้ำจืดซึ่งเป็นปลาที่มีรสชาติดี มีการเจริญเติบโตโดยธรรมชาติ มีภูมิอากาศที่เป็นธรรมชาติ อุดมสมบูรณ์ และเต็มไปด้วยสิ่งแวดล้อมที่ดีผู้คนที่มีความสุขสนุกกับชีวิตประจำวันมีกิจกรรมต่างๆ ให้ทำในแต่ละวันมากมาย เช่น การหาปลา การปลูกผัก การทำนา การเกี่ยวข้าว การเข้าวัดทำบุญ เป็นต้น ข้าพเจ้าได้เติบโตมาโดยการเลี้ยงดูของผู้ที่เป็นย่า ย่าของข้าพเจ้านั้นเป็นคนอารมณ์ดีมีอารมณ์ขันอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้ท่านมีอายุยืน สุขภาพจิตแข็งแรง และมีความสุขกับการใช้ชีวิต ข้าพเจ้าได้เห็นการใช้ชีวิตของชุมชนเล็กๆ ที่มีการใช้ชีวิตแบบเรียบง่ายไม่เร่งรีบ มีความอบอุ่น เต็มไปด้วยการใช้ชีวิตที่พึ่งพาอาศัยกัน เช่น การแบ่งปันข้าวปลาอาหารของกันและกัน การช่วยเหลือเกื้อกูลกันเป็นอย่างดี และนั่นคือสภาพความเป็นวิถีชีวิตไทยแบบดั้งเดิม เห็นการใช้ชีวิตประจำวันของผู้ที่เป็นย่าของข้าพเจ้าท่านจะตักบาตทำอาหารเช้า ช่วงสายท่านจะเลี้ยงสัตว์บ้างหาปลาบ้าง ช่วงยามเย็นท่านก็จะทำสวนปลูกผัก รำกระบองและรำวงย่อยยุค เป็นชีวิตประจำวันของทุกวัน ข้าพเจ้าชอบที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับย่าโดยที่ย่าเป็นคนสอนทำกิจกรรมต่างๆด้วยตัวเอง เช่น การเข้าวัดทำบุญตักบาตรในวันพระ เป็นต้น ข้าพเจ้าชอบที่จะตื่นในยามเช้าเพื่อติดตามย่าไปเป็นประจำ ข้าพเจ้าชอบฟังเรื่องเล่าต่างๆ มากมายในอดีตของย่า เช่น สถานที่แห่งนี้เกิดขึ้นมาอย่างไร ตอนสงครามโลกครั้งที่สองย่าได้พบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจอเรื่องราวอะไรมา ตอนวัยเด็กย่อมมีประสบการณ์การใช้ชีวิตอย่างไร ย่าทวดของย่ามีการใช้ชีวิตแบบไหนในสมัยนั้น ย่าข้าพเจ้าชอบที่จะเล่าเรื่องราวต่างๆเหล่านี้ให้ข้าพเจ้าฟังอยู่เป็นประจำทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกว่าวิถีชีวิตของคนเราได้มีการเปลี่ยนแปลงไปในทุกๆวันและเป็นอย่างมาก นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันแต่ร่องรอยการใช้ชีวิตของคนเหล่านั้นยังคงอยู่ และส่วนมากจะอยู่ตามชนบทต่างๆที่มีความเจริญน้อย ทำให้ตัวข้าพเจ้าได้สัมผัสความเป็นอยู่แบบที่เป็นแบบชนบทต่างจังหวัดมาตั้งแต่ข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก จึงทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสนใจในความเป็นวิถีไทยแบบเรียบง่ายดั้งเดิม

ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในความเป็นวิถีชีวิตแบบชนบท ที่มีความสุขและใช้ชีวิตแบบเรียบง่ายพอมีพอกิน ซึ่งมีวัดเป็นศูนย์รวมจิตใจของชุมชน และที่สำคัญวัดยังเป็นแหล่งบันเทิงของคนสูงวัย เป็นสถานที่รวบรวมคนสูงอายุมาอยู่รวมกันเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดความสุขกับการใช้ชีวิตแต่ละวันของคนเฒ่าคนแก่ ข้าพเจ้ารู้สึกผูกพันกับย่าเป็นอย่างมากทำให้ในเวลาที่ย่าพเจ้าได้อยู่กับย่าหรือคนสูงวัย ทำให้ข้าพเจ้าเกิดรอยยิ้มและความสุขเวลาได้เห็นรอยยิ้มหรือเสียงหัวเราะของคนเฒ่าคนแก่เหล่านั้น ที่มีวัดเป็นสถานที่รวมพลของคนสูงวัยไว้ด้วยกัน จึงเป็นที่มาของการสร้างสรรค์งานศิลปะในรูปแบบของงานประติมากรรมรีนเร็งภายใต้บรรยากาศของงานวัด เพื่อให้คนไทยตระหนักถึงความสำคัญของวิถีชีวิตที่มีความสุขแบบเรียบง่ายตามวิถีชีวิตดั้งเดิมของคนไทย

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อให้ผู้ชมได้จดจำและอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย
2. ต้องการให้ผู้ชมเกิดความสุข รอยยิ้ม และเสียงหัวเราะในขณะรับชมงาน
3. เพื่อนำเสนอถึงวิถีชีวิตดั้งเดิมของคนไทย แบบพื้นบ้าน ในชนบท

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1.ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึงความป็นธรรมชาติของคนสูงอายุที่เกิดขึ้นในชนบทต่างๆ ที่มีการใช้ชีวิตที่เรียบง่ายและมีความสุข จึงหยิบยกเอาเรื่องราวของความสนุกสนานของงานวัดมาสร้างสรรค์ผลงาน

2.แนวทางการสร้างสรรค์ผลงานเป็นไปทางการใช้ชีวิตของคนสูงอายุในชนบทที่เป็นแบบวิถีไทยเดิมๆ

3.กรรมวิธี เป็นงานประติมากรรมแบบสื่อผสมเน้นไปทางเคลื่อนไหวและเคลื่อนไหวได้ (Kinetic art) ด้วยการปั้นหล่ออย่างซิติโคน

4.จำนวนผลงานมี 3 ชั้น

4.1 ขนาด 120x95x95 เซนติเมตร

4.2 ขนาด 110x240x150 เซนติเมตร

4.3 ขนาด 91x200x93 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

เมื่อเวลาผ่านไป สังคมมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความคิด ค่านิยม และบรรทัดฐานทางสังคม ซึ่งมีผลให้วิถีชีวิตของคนไทยในสมัยต่าง ๆ มีความแตกต่างกัน ออกไป ทำให้การใช้ชีวิตของคนชนบทมีการเปลี่ยนแปลงตามไป

2.1 อิทธิพลที่ได้รับ

2.1.1 ทฤษฎีอ้างอิง

วัฒนธรรม หมายถึง แบบแผนในการดำเนินชีวิตที่ดำรงที่ปฏิบัติต่อเนื่องกันมาในชุมชน และสังคม วัฒนธรรมมีพื้นฐานมาจากสิ่งแวดล้อม เช่น สภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ศาสนา และความเชื่อสำหรับวัฒนธรรมในชุมชนไทยนั้น พระยาอนูมานราชชน แบ่งองค์ประกอบของ วัฒนธรรมออกเป็น ๔ ประการ คือ

1. ความคิด ความเชื่อ ความเข้าใจ ความคิดเห็น ตลอดจนอุดมการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากคนรุ่นก่อน เช่น ความเชื่อในเรื่องทางศาสนา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ความเข้าใจเรื่องของจักรวาล รวมทั้งการยอมรับว่าสิ่งใดถูกหรือผิด ซึ่งการให้คุณค่าหรือมาตรฐานการตัดสินใจของสังคมหนึ่ง ๆ จะแตกต่างกัน

2. ขนบธรรมเนียมประเพณีที่แสดงออกในรูปพิธีกรรมต่าง ๆ เช่น พิธีการแต่งงาน พิธีบวชนาค พิธีขึ้นบ้านใหม่ พิธีการเหล่านี้มักจะได้รับอิทธิพลของศาสนาเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

3. กลุ่มที่มีการจัดอย่างเป็นระเบียบหรือมีโครงสร้างอย่างเป็นทางการมีกฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับ เช่น สถาบันต่าง ๆ สมาคม สโมสร พรรคการเมือง เป็นต้น กลุ่มเหล่านี้จะมีวัตถุประสงค์ชัดเจนเพื่อผูกพันบุคคลที่เป็นสมาชิกในการแสดงความรู้สึกต่อกัน

4. วัฒนธรรมทางวัตถุทั้งหลาย เช่น ที่อยู่อาศัย เครื่องแต่งกาย รถยนต์รวมถึงเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ผลผลิตทางศิลปกรรมของมนุษย์ นอกจากนั้นยังรวมถึงเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่ใช้ในการติดต่อหรือสื่อความหมาย เช่น ภาษาพูด ภาษาเขียน ตัวเลข¹

¹วัฒนธรรมประเพณีไทย(2560,มีนาคม,30) วัฒนธรรม

Retrieved from http://civicduty12345.blogspot.com/2015/08/blog-post_87.html

สรุปได้ว่าประเพณีและวัฒนธรรมในท้องถิ่นของไทยมีความแตกต่างกันไปตามสภาพความเป็นอยู่ของชุมชนท้องถิ่นนั้นๆและมีศาสนาเป็นใจกลางความเชื่อของคนในแต่ละสถานที่

2.1.2 ข้อมูลเชิงประจักษ์²

วิถีไทย หมายถึง แนวทางการดำเนินชีวิตของคนไทยตั้งแต่เกิดจนตาย วิถีไทย จึงเป็นแหล่งรวมความรู้เรื่องสังคม วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ ภูมิปัญญาของคนไทย การประเพณี ภูมิปัญญา การศึกษาอบรม และการสืบทอดวัฒนธรรมจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

วิถีไทยมีดังนี้

(1.1) ขนบธรรมเนียมประเพณี

(1.2) การละเล่นพื้นบ้าน รวมไปถึงละคร ระบำ การเล่นของเด็ก

(1.3) ศิลปะ สถาปัตยกรรม และงานฝีมือ

(1.4) นิทาน ตำนาน ประวัตินิทาน เพลง ภาษิต ปริศนาคำทาย ความเชื่อ โศลก ภาษา วรรณกรรม

(1.5) งาน อาชีพ เครื่องมือทำมาหากิน

(1.6) การท่องเที่ยว และพักผ่อนหย่อนใจ

(1.7) อาหารและเครื่องนุ่งห่ม²

วิถีไทยเป็นแหล่งรวบรวมการใช้ชีวิตของคนไทยในหลายๆด้านตลอดจนเติมเต็มความเป็นอยู่ของชีวิตคนไทยตั้งแต่เกิดจนตายจากไป

(2) ชนบท หมายถึง ส่วนที่อยู่นอกเขตเมืองหรือเขตเทศบาล เป็นเขตแดนที่พ้นจากเมืองหลวง ออกไป มีประชากรที่เลี้ยงชีพด้วยการเกษตรกรรมเป็นสำคัญ มีระเบียบสังคมที่สอดคล้องกับลักษณะชุมชนแบบหมู่บ้าน ตั้งบ้านเรือนเป็นกลุ่มก้อน หรือกระจัดกระจายตามลักษณะภูมิประเทศหรือตามประเพณีนิยม มีความหนาแน่นของประชากรน้อยกว่าในเมือง ตัวข้าพเจ้าเกิดในชนบทของจังหวัดพิจิตรอยู่ทางภาคกลางตอนบนของประเทศไทยมีการใช้ชีวิตที่เรียบง่าย ประชากรส่วนมากทำอาชีพเกษตรกรรม มีเนื้อที่ส่วนมากในการทำนา เกี่ยวข้าว

² วิถีชีวิตคนไทย(2560,มีนาคม,30)วิถีไทย

Retrieved from <http://gallayaporn.blogspot.com/p/blog-page.html>

ภาพบ้านชนบท (ภาพประกอบที่ 1)

<https://i.ytimg.com/vi/ReWRnNfcBKY/maxresdefault.jpg>

(3) สังคมเกษตรกรรม สังคมไทยเป็นสังคมเกษตรเพราะประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ ประกอบอาชีพทางการเกษตร ดังนั้นสังคมชนบทจึงจัดได้ว่า เป็นโครงสร้างที่สำคัญที่สุดของสังคมไทยในการทำเกษตรเพื่อใช้ในการบริโภคในชีวิตประจำวันของประชากรทุกคน คนไทยส่วนใหญ่นิยมทำนาปลูกข้าวเป็นส่วนมากรองลงมาเป็นการทำสวนทำไร่ เพื่อใช้ในการทำมาหากินและใช้บริโภคในชีวิตประจำวัน

ภาพทุ่งนาชนบท (ภาพประกอบที่ 2)

Bird Tutiyapong

(4) พุทธศาสนสถาน แปลโดยตรงคือ สถานที่ หรือสิ่งก่อสร้าง ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการกิจการ หรือเกี่ยวข้องกับ พระพุทธศาสนา ได้แก่ สำนักสงฆ์ วัดวาอาราม โบสถ์ วิหาร เจดีย์ และสถูป เป็นต้น เป็นสถานที่ซึ่งใช้ประกอบพิธีทางศาสนา เป็นที่พำนักของพระภิกษุ และเป็นอนุสรณ์ให้ระลึกถึงคุณพระรัตนตรัย ซึ่งพุทธศาสนิกชนนิยมไปกราบไหว้บูชา และร่วมกิจกรรมต่างๆ สถานที่สำคัญของไทย คือ วัด ในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ทางศาสนาเป็นแหล่งสำคัญในการให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาและอบรมบ่มนิสัยแก่ประชาชน ค่านิยมในเรื่องคุณความดีทางศาสนาเป็นตัวควบคุม
ความประพฤติของคนในชุมชน

ภาพวัดไทย (ภาพประกอบที่ 3)

<http://pra-intaracha.go.th/UserFiles/Image/pic/2.jpg>

ความเป็นอยู่ของคนไทยตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบันนี้มีแหล่งศาสนาเป็นสถานที่
สำคัญของคนไทยก็คือ “วัด” วัดเรียกได้ว่าเป็นแหล่งรวบรวมคนทุกเพศทุกวัยไว้ในที่เดียว วัดผูก
พันกับชีวิตคนเราตั้งแต่เกิดจนถึงวันที่เราตายลงวัดก็ใช้เป็นสถานที่ทำพิธีทางศาสนาอีกเช่นกัน

(5) ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย

ขนบธรรมเนียม หมายถึง สิ่งที่สังคมในประเทศไทยนิยมประพฤติปฏิบัติต่อเนื่องสืบกันมา
เป็นเวลานาน จนยึดถือกันในชีวิตประจำวันที่ต้องปฏิบัติเช่นนั้น จึงจะเกิดความสุขความเจริญ

ประเพณีไทย หมายถึง ทำกิจกรรมทางสังคมของประเทศไทยที่ถือปฏิบัติสืบต่อกันมา
ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เป็นคำที่ใช้เรียกรวมกัน หมายถึง สิ่งที่คนในสังคมยึดถือปฏิบัติสืบ
ต่อกันมานาน มีคุณค่าทางชีวิต มักแฝงไปด้วยศีลธรรมจรรยา ความคิด ความเชื่อ เช่น การมี
มารยาทไทย การปฏิบัติตนอย่างถูกกาลเทศะ รวมถึงการมีประเพณีต่างๆซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญ
ของชาติไทย คือการทำบุญตักบาต เป็นต้น³

³ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย(2560,มีนาคม,30) ขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย

Retrieved from http://civicduty12345.blogspot.com/2015/08/blog-post_87.html

ภาพตัดบัตร (ภาพประกอบที่ 4)

<https://pantip.com/topic/32850087>

ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยนั้นถือได้ว่าเป็นแหล่งรวมใจของคนไทยทุกคนมีเอกลักษณ์สำคัญก็คือ การทำบุญตักบาตร หรือไหว้พระ มีความเชื่อทางศาสนาที่สืบต่อกันจนทำให้เป็นขนบธรรมเนียมประเพณีไทยจนถึงทุกวันนี้

(6) Kinetic art เป็นงานศิลปะที่อยู่บนฐานความคิดและความเชื่อทางศิลปะที่ว่า แสงเงาและความเคลื่อนไหวสามารถสร้างงานศิลปะขึ้นได้ วัตถุต่างๆ อาจทำให้เกิดการหมุนวน และสร้างรูปแบบอันน่าสนใจจากกลไกไฟฟ้า ไคเนติกอาร์ต เป็นการรวบรวมเอาชิ้นวัตถุที่เคลื่อนไหว เช่น แผ่นกระจก โลหะ กลไกไฟฟ้า หรือวัสดุสังเคราะห์อื่นๆ เข้าด้วยกัน พร้อมด้วยการเปลี่ยนแปลงของแสงสี เพื่อสร้างการเคลื่อนไหวที่น่าสนใจ

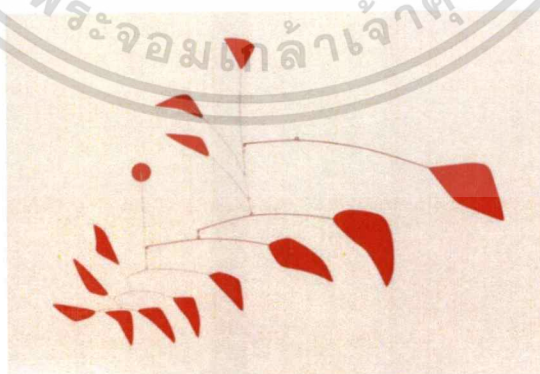
ศิลปินคนแรกเริ่มที่สร้างผลงานศิลปะ **Kinetic art** คือ อเล็กซานเดอร์ คาลเดอร์ “Alexander Calder”

อเล็กซานเดอร์ คาลเดอร์ (ภาพประกอบที่ 5)

Retrieved from <http://www.tigta.in.th/3586/476.html>

อเล็กซานเดอร์ คาลเดอร์ หรือ แซนดี้ คาลเดอร์ (Alexander Calder หรือ Sandy Calder) นักประติมากรของขบวนการลัทธิเหนือจริงคนสำคัญของสหรัฐอเมริกาของคริสต์ ศตวรรษที่ 20 คาลเดอร์มีชื่อเสียงจากการเป็นผู้ริเริ่มการสร้าง “ประติมากรรมจลลมูล” (mobile sculpture) นอกจากนี้ ประติมากรรมจลลมูลแล้วคาลเดอร์ก็ยังสร้างงานที่เป็น “ประติมากรรมศกยคูล” หรือ “ประติมากรรมสถิต” (stable), จิตรกรรม, ภาพพิมพ์หิน, ของเล่น, พรมทอแขวนผนัง และ เครื่องประดับด้วย

Big Red, 1959 74 × 114 in. (ภาพประกอบที่ 6)

Whitney Museum of American Art, New York © 2015 Calder Foundation, New York / DACS, London

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประติมากรรมจลลหรือ โมบายล์ (mobile) เป็นส่วนหนึ่งของจลลศิลป์ที่ สร้างขึ้นเพื่อ สร้างขึ้นเพื่อแสดงความมีคุณภาพ องค์ประกอบของประติมากรรมจะประกอบวัตถุห้อยลงมาจาก เส้นโลหะหลายเส้นที่ไขว้ กัน ไปมา วัตถุที่ห้อยจะวางให้มีความสมดุลระหว่างกันซึ่งตัวเส้นลวดที่ใช้แขวนไขว้จะมีลักษณะตามแนวนอน เส้นแต่ละเส้นก็จะเป็นเพียงเส้นเดียวเพื่อให้มีอิสระใน เคลื่อนไหวไปรอบๆ ได้

วัยเด็ก อเล็กซานเดอร์ คาลเดอร์ (Alexander Calder) เกิดที่ลอร์ดตันอยู่ในรัฐเพนซิลเวเนียใน อเมริกา เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม ค.ศ. 1898 มาจากครอบครัวที่เป็นศิลปิน อเล็กซานเดอร์ สเตอร์ลิง คาลเดอร์ บิดาของคาลเดอร์เป็นประติมากรผู้มีชื่อเสียงผู้สร้างงานประติมากรรมสำหรับ ติดตั้งในที่ สาธารณะหลายชิ้นส่วนใหญ่ในฟิลาเดลเฟีย ส่วนปู่ประติมากร อเล็กซานเดอร์ มิลน์ คาลเดอร์ เกิดที่ สกอตแลนด์และอพยพมาฟิลาเดลเฟีย

ในปี ค.ศ. 1868 งานที่เป็นที่รู้จักกันดีที่สุดเป็นประติมากรรมขนาดใหญ่ของวิลเลียม เพนน์ บนหาดกเทศบาลเมืองฟิลาเดลเฟีย นานด์ต์ เลเคอเรอร์ คาลเดอร์มารดาของคาลเดอร์เป็นจิตรกร ภาพเหมือนอาชีพผู้ได้รับการศึกษาจาก สถาบันยูเนียนและซอร์บอร์น

ในกรุงปารีสระหว่างปี ค.ศ. 1888 ถึงปี ค.ศ. 1893 ต่อมา นานด์ต์ย้ายไปอยู่ที่ฟิลาเดลเฟีย เมื่อไปพบกับอเล็กซานเดอร์ สเตอร์ลิง คาลเดอร์ขณะที่กำลังศึกษาอยู่ที่สถาบันจิตรศิลป์แห่งฟิลา เดลเฟีย บิดามารดาของคาลเดอร์สมรสกันเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1895

ที่สาวคนโตมาร์กาเร็ต หรือ เพ็กกี้ คาลเดอร์เกิดในปี ค.ศ. 1896 ต่อมาเมื่อสมรสก็เปลี่ยนชื่อ เป็น มาร์กาเร็ต คาลเดอร์ เฮย์ส และเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการก่อตั้งพิพิธภัณฑศิลปะมหาวิทยาลัย แคลิฟอร์เนียเบิร์กลีย์

เส้นทางอาชีพศิลปิน

คาลเดอร์ ก็ย้ายกลับไปนิวยอร์กและไปสมัครเป็นนักศึกษาที่สหพันธ์นักศึกษาศิลปะแห่ง นิวยอร์ก ขณะที่เป็นักศึกษาคาลเดอร์ก็ทำงานให้กับ “National Police Gazette” และงานชิ้นหนึ่งก็ ได้รับมอบหมายให้ทำในปี ค.ศ. 1925 คือร่างภาพคณะละครสัตว์วิ่งลิงบราเซอร์สและบาร์นัมและเบ ลีย์ คาลเดอร์มีความรู้สึกดีกับละครสัตว์ซึ่งเป็นหัวข้อที่มาปรากฏในงานหลาย ชิ้นที่มาสร่าง ต่อมาคาลเดอร์เสียชีวิตเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน ค.ศ. 1976 ไม่นานหลังจากการเปิดแสดง นิทรรศการผลงานย้อนหลังที่พิพิธภัณฑศิลปะอเมริกัน วิทนีย ขณะที่ยังทำโครงการทาสีเรือบินลำที่ สามชื่อ “Tribute to Mexico”⁴

⁴ ศิลปินแรกเริ่ม Kinetic art(2560,มีคคม,30) Alexander Calder

จากข้อความข้างต้นที่กล่าวมาสรุปได้ว่าก่อให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะแบบสามมิติที่สร้างจากการเคลื่อนไหวด้วยสิ่งต่างๆที่เรียกว่าศิลปะ Kinetic art โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตที่เป็นวิถีไทยชนบทใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย ไม่เร่งรีบ พอมีพอกิน ใช้อย่างพอเพียง มีชีวิตที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความสุข สนุกสนาน สุขทั้งกายและใจ โดยมีจุดศูนย์กลางของจิตใจคือ “วัด” ที่เอาไว้ให้พักผ่อนจิตใจทำให้คนไทยมีวิถีชีวิตที่เต็มไปด้วยความสุข มีการใช้ชีวิตที่พึงพาอาศัยหลักธรรมคำสอนของศาสนาเป็นหลัก

Retrieved from <http://www.tigta.in.th/3586/476.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากงานศิลปกรรมของศิลปินหลักๆ 2 คน ซึ่งข้าพเจ้าได้นำเอารูปแบบเทคนิคการปั้นและอื่นๆ อันมีเอกลักษณ์ของศิลปินมาดัดแปลงให้เกิดเป็นเอกลักษณ์ของตัวเองเพื่อสร้างสรรค์งานศิลปะในแบบไทยที่มีความสนุกสนาน รื่นเริง ใช้ชีวิตเรียบง่ายในแบบวิถีไทย

ผลงานศิลปกรรมคนที่ 1

ผลงานศิลปกรรมของ Johnson Tsang Cheung Shing

Johnson Tsang Cheung Shing (ภาพประกอบที่ 7)

<https://johnsontsang.wordpress.com/2011/09/28/profile-of-johnson-tsang/>

Johnson Tsang Cheung Shing เกิดในฮ่องกงในปี 1960 ผลงานของเขาส่วนใหญ่ใช้เทคนิคประติมากรรมด้วยจินตนาการแบบเหมือนจริงในปี 2002 ศิลปินเริ่มต้นที่จะเป็นตัวแทนประเทศ สร้างสรรค์งานศิลปะชุดหนึ่งที่มีชื่อว่า "Yuanyang" ซึ่งผลงานทั้งหมดที่สร้างขึ้นในครั้งนั้นถูกเก็บรวบรวมไว้โดยพิพิธภัณฑ์ศิลปะฮ่องกงและเซรามิก และอีกที่คือพิพิธภัณฑ์ใต้หวัน

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาศิลปิน ยังคงพัฒนาเทคนิคของเขาในการจับภาพช่วงเวลาทีรวดเร็วของการกระเด็นของเซรามิกสีขาว ในช่วงปี พ.ศ. 2011 และปี พ.ศ. 2012 ศิลปินได้สร้างผลงานที่มีชื่อว่า "ซามแฟนตาซี" และ "Splash สงสัย" ผลงานทั้งสองได้รับรางวัลรางวัลพิเศษในประเทศเกาหลีใต้ Johnson Tsang Cheung Shing เป็นศิลปินจีนคนแรกที่ได้รับรางวัลอันทรงเกียรติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในรางวัลประเภทเซรามิกระหว่างประเทศ นอกเหนือจากเซรามิกศิลปินยังได้ทำงานในประติมากรรมแบบสแตนเลสอีกด้วย ในปี 2009 ศิลปินได้รับการยกย่องจาก “ปลั๊กกระทรวงมหาดไทย”

Open Mind - 2013 - Porcelain - Throwing and modelling - 46 x 25 x 100cm (ภาพประกอบที่ 8)
<https://www.artgalaxie.com/index.php/johnson-tsang#artist-profile>

Johnson Tsang เป็นศิลปินที่เคยทำอาชีพตำรวจมาก่อน ศิลปินได้เห็นในหลายกรณีที่ประชาชนต้องการความช่วยเหลือจากตำรวจ มีหลายกรณีแสดงที่ให้เห็นด้านมืดของบ้านเมืองและด้านมืดมนุษยชาติ สิ่งที่ส่งผลต่อศิลปินมากที่สุดมีหนึ่งคดีที่ร้ายแรงคือ ศิลปินได้เห็นเด็กชายอายุ 6 ปีที่ถูกฆาตกรรมโดยสาวใช้ที่เป็นพี่เลี้ยงของเด็กชายคนดังกล่าว และมีเด็กหญิงอายุ 11 ปีซึ่งเป็นพี่สาวเฝ้าดูน้องชายของเธอเสียชีวิตภายใต้ยางรถยนต์ขนาดใหญ่ของรถบัสสองชั้น ศิลปินจะกล่าวว่าการที่ในข้าราชการตำรวจของเขามีบทบาทสำคัญในการสร้างสรรค์งานศิลปะเป็นอย่างมาก ศิลปินได้กล่าวไว้ว่า “อย่างน้อยฉันได้เห็นสิ่งที่แตกต่างกัน”

ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจในการสร้างงานจากการปั่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของศิลปินที่นำเอาเรื่องราวต่างๆที่ร้ายแรงของสังคมมาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะที่มีการตัดแปลงจากด้านลบมาสร้างให้ดูหน้าสนใจใฝ่ความน่ารักของความเป็นเด็กเข้าไปในงานทำให้คนชมมีความรู้สึกมีความสุขแต่เรื่องราวในผลงานแฝงไปด้วยเหตุการณ์ร้ายแรงของสังคมต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปกรรมคนที่ 2

ผลงานศิลปกรรมของ Ron Mueck

Ron Mueck (ภาพประกอบที่ 9)

<http://www.thisiscolossal.com/2013/05/new-hyperrealistic-sculptures-by-ron-mueck/>

Ron Mueck เป็นประติมากรชาวออสเตรเลีย เกิดเมื่อปี ค.ศ.1958 เป็นลูกชายของคนผลิตของเล่น จึงทำให้เขามีความคุ้นเคยกับงานของพ่อที่ทำเพื่อความสุขของคนอื่น เขามีความแตกต่างจากศิลปินรุ่นใหม่เพราะไม่เคยเข้าโรงเรียนศิลปะเลย หลังจากจบชั้นมัธยมปลายแต่กลับกลายเป็นประติมากรที่ประสบความสำเร็จคนหนึ่งของโลกปัจจุบัน Ron Mueck ใช้ชีวิตอยู่ในประเทศอังกฤษ โดยเขาตั้งบริษัทขึ้นในกรุง London เพื่อทำหุ่นโฆษณาเหมือนจริงโดยใช้ fiberglass และ resin ความถนัดของเขาคือการปั้นรูปผู้คนที่มีความเหมือนจริงมากแต่มีขนาดตัวไม่ใหญ่กว่าคนปกติก็เล็กไปเลย

(ภาพประกอบที่ 10)

(ภาพประกอบที่ 11)

Dead dad (1996-1997) (ภาพประกอบที่ 10)

<http://www.thisiscolossal.com/2013/05/new-hyperrealistic-sculptures-by-ron-mueck/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Ron Mueck สร้างผลงานไว้หลายชิ้น ในปี ค.ศ.1997 เขาได้นำผลงานชิ้นสำคัญชิ้นหนึ่งไปแสดงในงานแสดงศิลปะชื่อ Sensation ที่ Royal Academy ผลงานที่เขาไปแสดงมีชื่อว่า Dead Dad เป็นผลงานที่ทำให้มีคนรู้จักเขาไปทั่วโลก Dead dad สร้างขึ้นจากความทรงจำและความคิดที่มีต่อพ่อของเขาที่เสียชีวิตไปแล้ว เป็นงานที่ทำด้วย silicone ที่ดูแล้วเหมือนมนุษย์จริงแต่มีขนาดเล็กกว่าร่างกายของมนุษย์ปกติ Dead Dad คือศพของพ่อที่ตาย นอน เปลือยกายอยู่บนพื้น มีรายละเอียดที่เหมือนจริงมากๆ ไม่ว่าจะเป็นผิวหนัง เส้นผม เส้นเอ็นต่างๆ กล้ามเนื้อ เล็บ แม้กระทั่งอวัยวะเพศที่ทำให้เสียงไปทางด้านซ้ายมือ ดูแล้วเหมือนจริงๆแต่มีสัดส่วนที่เล็กกว่าของจริง 2 ใน 3 ส่วนเพราะเป็นคนตาย

ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานจากศิลปินที่สร้างผลงานประติมากรรมเหมือนจริงที่ทำการหล่ออย่างซิลิโคนมาปรับใช้ให้ได้เป็นเอกลักษณ์ของข้าพเจ้าโดยกระบวนการสร้างงานจากเทคนิคการปั้นหล่ออย่างซิลิโคน โดยการใส่แนวคิดที่เป็นตัวข้าพเจ้าลงไป

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

1. ข้าพเจ้าต้องการสร้างสรรค์ผลงานให้เกิดความสุขแก่ผู้รับชมผลงาน
2. เพื่อสร้างความคิดที่จะทำให้ผู้ชมเกิดความคิดที่จะอนุรักษ์วัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบไทย และใส่ใจในคนสูงอายุ
3. เป็นศิลปะ 3 มิติที่เคลื่อนไหวและขยับเขยื้อนได้ จึงทำให้ผู้รับชมเกิดอารมณ์ความรู้สึกร่วมไปในงานได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้รับรู้และสัมผัสกับทุกๆมุมในบรรยากาศของงานวัดที่เกิดขึ้นในวัยเด็ก พอที่จะรับรู้ได้ถึงความรู้สึกของคนที่มาในงาน มีทั้งเสียงหัวเราะ รอยยิ้ม ความสุขและแสงสีภายในงาน ซึ่งทั้งหมดนี้กลายเป็นสิ่งสำคัญภายในบรรยากาศของงานวัด ข้าพเจ้าจึงต้องการนำเสนอภาพบรรยากาศของสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องเล่น การฟังเทศฟังธรรม หรือกิจกรรมต่างๆที่มีอยู่ในงานวัด ที่ข้าพเจ้ามีความจำและสามารถนำมาสร้างสรรค์เป็นงานประติมากรรมที่สนุกสนานต่อไปนี้

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 2

ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 1

ในภาพร่างชุดที่ 1 แบ่งเป็นภาพร่างได้ทั้งหมด 3 ชั้น ลักษณะภาพร่างของแต่ละชั้นมีความแตกต่างกันออกไป แต่ยังคงเนื้อหาเดียวกัน ก็คือการแสดงของลึงก์ไทยที่มักจะเกิดการแสดงขึ้นภาพในวัดเป็นส่วนใหญ่เพื่อความบันเทิงของทุกเพศทุกวัย แต่ส่วนใหญ่มักจะเป็นคนสูงอายุที่ติดตามการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงของลิเกไปทุกที่และเป็นที่ยกติดปากกันว่า “พ่อยกแม่ยก” ซึ่งพ่อยกแม่ยกนี้จะมีพวงมาลัยตามติดมือติดกระเป๋ามาให้พระเอกนางเอกลิเกเหล่านี้ทุกสถานที่ ข้าพเจ้าจึงต้องการนำเสนอเรื่องราว “พ่อยกแม่ยก” เหล่านี้มาสร้างสรรค์เป็นงานประติมากรรม

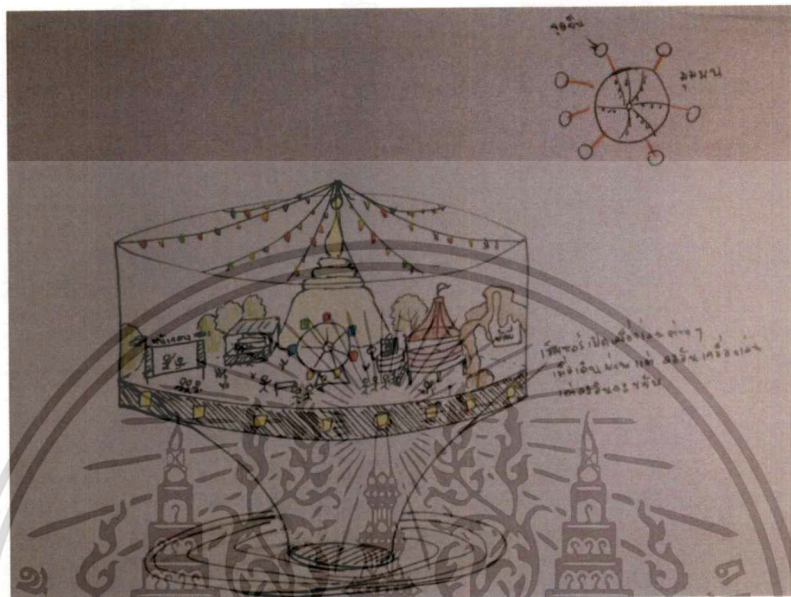
(1) ในการทำภาพร่างชิ้นแรกนั้นข้าพเจ้าพยายามสร้างความเป็นเอกลักษณ์หรือจุดเด่นของแม่ยกที่มาพร้อมพวงมาลัยและสินน้ำใจเพื่อให้ลิเกเป็นรางวัล มุ่งเน้นการเคลื่อนไหวของแม่ยกให้คล้ายการรำลิเกโดยใช้การเคลื่อนไหว โดยการนำเอากลไกไฟฟ้าของตุ๊กตาที่เดินได้มาตัดแปลงให้เข้ากับตัวงาน

(2) ภาพร่างชิ้นที่2เริ่มมีการนำเอาเรื่องราวของรถโดยสารประจำคณะลิเกมาสร้างภาพร่างซึ่งข้าพเจ้ามองว่ารถโดยสารประจำคณะลิเกนั้นเป็นการรวมตัวของนักแสดงลิเกที่เตรียมตัวพร้อมที่จะไปแสดงในที่ต่างๆ บรรยากาศภายในรถจะเต็มไปด้วยนักแสดงซุทธิเก เครื่องแต่งหน้า กระเป๋าดูปรณ์การแสดงต่างๆที่อัดกันเป็นคณะ ส่วนนอกรถจะติดป้ายชื่อคณะขนาดใหญ่ไว้ที่ข้างรถ เมื่อรถคันนี้ผ่านไปไหน พ่อยกแม่ยกทั้งหลายมักจะติดตามไปดูเพื่อความบันเทิงเป็นประจำ แต่ภายในภาพร่างชิ้นที่ 1 และ 2 นั้นมีการจัดองค์ประกอบที่ไม่สมบูรณ์จึงทำให้ต้นแบบไม่มีจุดเด่นและมีความสนใจในตัวงานน้อยเกินไป

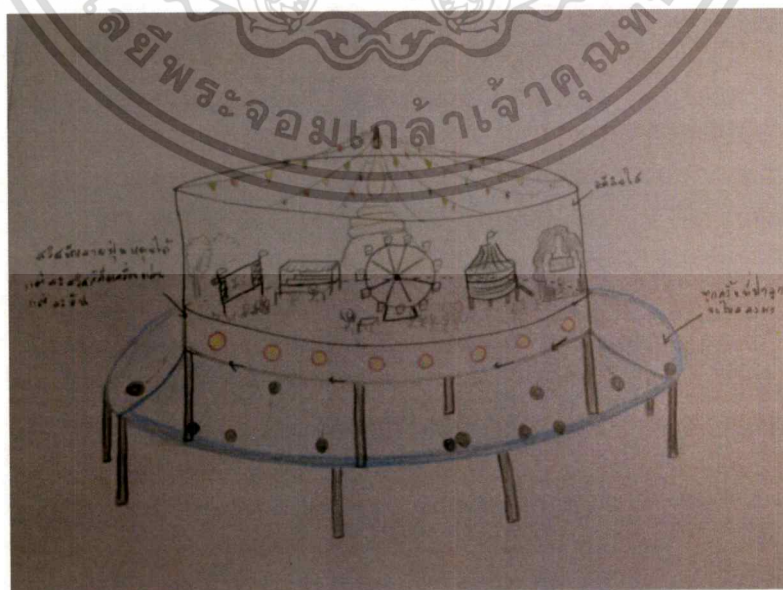
(3) ภาพร่างชิ้นที่3รูปทรงของรถมีการตัดทอนให้เกิดความน่าสนใจมากขึ้น โดยการเน้นให้รถอยู่ในสัดส่วนเดียวกับแม่ยกที่น่าสนใจมากขึ้น มีการจัดรูปทรงเป็นรูปวงกลมเพื่อทำให้การรับชมผลงานง่ายขึ้น รับชมได้ทั้ง 360 องศา สเก็ทมีการจัดองค์ประกอบที่สมบูรณ์

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 3 นำมาสร้างเป็นผลงานประติมากรรม เพราะรูปทรงที่น่าสนใจมีเนื้อหาที่สมบูรณ์ มีกลไกที่ไม่ซับซ้อนมากเกินไป ผลงานนี้หมุนได้โดยมอเตอร์ตัวเดียวแต่มีการเคลื่อนไหวทั้งหมดได้น่าสนใจ เกิดเนื้อหาที่น่าสนใจ เกิดความสนุกในตัวงานเวลาเคลื่อนไหว

ภาพร่างชุดที่ 2

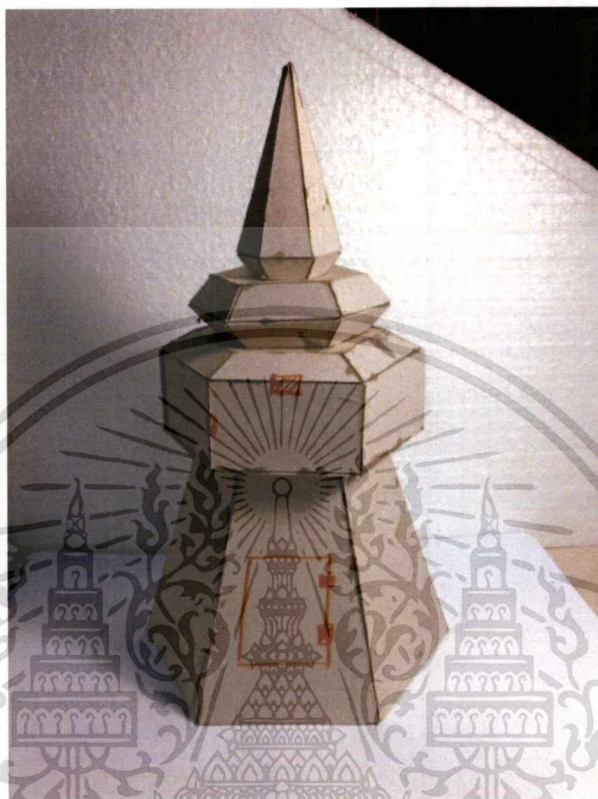

ภาพร่างชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดต ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 2

ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2 แบ่งเป็นภาพร่างได้ทั้งหมด 5 ชั้น แต่ละชั้นมีลักษณะที่แตกต่างกันไปไม่มากนัก เนื้อหาที่ใช้ในภาพร่างชุดที่ 2 นี้เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับของเล่นหรือเกมภายในบรรยากาศงานวัดที่มีกิจกรรมต่างๆ มากมายให้คนที่มาท่องเที่ยวในยามราตรีได้สนุกสนาน เช่น ยิงเป้า ชิงช้าสวรรค์ รถไต่ถึงสาวน้อยคกน้ำ บ้านผีสิง หนังกลางแปลง เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ทำให้บรรยากาศงานวัดมีความครึกครื้น สนุกสนานมากขึ้น ข้าพเจ้าจึงนำเครื่องเล่นเหล่านี้มาสร้างให้เคลื่อนไหวได้โดยการเล่นจากผู้ชม ปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพร่างชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 เป็นการจำลองประกอบของพื้นที่ในดวงงานที่ไม่สมบูรณ์ มีการใช้กลไกที่ซับซ้อนมากเกินไป ทำให้ชิ้นงานดูยุ่งยาก ไม่มีจุดเด่นที่น่าสนใจ แต่ในภาพร่างชั้นที่ 3 เป็นการนำเอาเรื่องของหนังกระโปงที่ตัดแปลงมาจากหนังกลางแปลงที่มักจะแสดงในยามค่ำคืน แต่หนังกระโปงจะมีการแสดงในกลางวัน มีการใช้กลไกไม้ตีเป็นทรงกระโปง ในส่วนของด้านแคบจะใช้เป็นที่ฉายฟิล์มของหนังแต่ละเรื่อง และส่วนที่ตรงข้ามกับด้านแคบนั้นใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

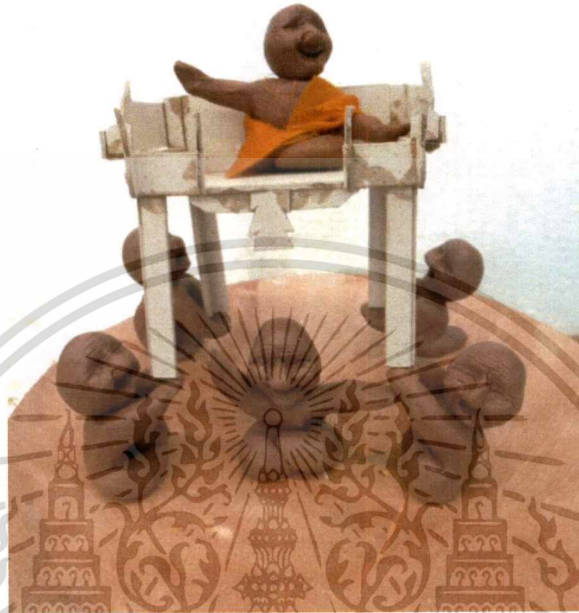
เป็นจอเพื่อให้ผู้ชมดูหนังจากรูด้านข้างที่เจาะไว้ทำให้ได้บรรยากาศเหมือนยามค่ำ คือในการดูหนังกลางแปลงแต่หนังกระโปงนั้นใช้ดูในยามกลางวัน

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 3 ได้ถูกนำมาสร้างเป็นงานประติมากรรม เพราะมีเนื้อหาในเรื่องราวที่น่าสนใจส่วนใหญ่คนมักไม่มีความรู้จักกับชื่อของหนังกระโปงมากนัก จึงทำให้ตัวเนื้อหาภายในสเก็ตชิ้นที่ 3 นี้มีความลงตัวน่าสนใจ แต่มีลูกเล่นกลไกที่สมบูรณ์ จึงทำให้งานดูน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3

ในภาพร่างชุดที่ 3 นั้น แบ่งเป็นภาพร่างได้ทั้งหมด 3 ชั้น แต่ละชั้นจะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป เนื้อหาที่ใช้ในภาพร่างชั้นที่ 3 นั้น มีทั้งหมด 3 เรื่องด้วยกัน คือ

ภาพร่างชั้นที่ 1 ข้าพเจ้ามองเห็นถึงการพึ่งธรรมชาติของคนไทยในเวลาว่างประจำปีหรืองานวัดที่มักเป็นงานใหญ่ มีการเทศนาให้ประชาชนและบุคคลต่างๆ ได้รับฟังเพื่อจิตใจที่สงบและเกิดสติปัญญา ส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้สูงอายุราวทั้งหมด มีจุดเด่นที่วิเศษที่สุดในกรเทศนาของพระภิกษุที่เรียกว่า “ธรรมมาศ” มีลักษณะที่เด่นชัดในตัวทำให้เมื่อเห็นธรรมมาศจะรับรู้ได้ทันทีว่าการเทศนานี้เป็นงานอะไร ข้าพเจ้าต้องการสื่อให้ผู้ชมเห็นถึงคนไทยมีการเชิดชู และยกย่องในศาสนาของตนเองเป็นสิ่งสำคัญ ทำให้ทุกคนล้วนเกิดความสุขในตัว

ภาพร่างชั้นที่ 2 ข้าพเจ้าพูดถึงเรื่องของความเชื่อของร้านค้าที่มักจะมีเครื่องรางของขลังไว้เสริมบารมีในการค้าขาย พ่อค้าแม่ค้าทั้งหลายมักเชื่อว่าถ้ามีเครื่องรางเหล่านี้ มักจะมีโชคลาภ และเครื่องรางนั้นเรียกว่า ไซดักทรัพย์ทำให้ข้าพเจ้ามองว่าเรื่องเหล่านี้เป็นการเสี่ยงดวงที่เปรียบเสมือนการกดตู้หยอดของเล่น ที่เมื่อลงทุนไปแล้วเราไม่สามารถรู้ว่าเราจะได้กำไรเป็นเงินสักกี่บาท

ภาพร่างชั้นที่ 3 ข้าพเจ้าพูดถึงเรื่องราวของผู้เสี่ยงเซียมซีที่มักจะมีให้เราเสี่ยงดวงกันภายในบรรยากาศของงานวัด มีการใช้แท่งไม้บ้าง ตู้หยอดเหรียญบ้างเพื่อเสี่ยงดูว่าดวงของเรานั้นจะเป็นอย่างไรต่อไปภาพร่างชุด 3 ทั้งหมดนี้มีความแตกต่างกันออกไปแต่มีเรื่องราวที่อยู่ภายใต้บรรยากาศของงานวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 1 ได้ถูกนำมาสร้างเป็นงานประติมากรรม เพราะเป็นภาพร่างที่สมบูรณ์ มีการจัดองค์ประกอบที่สมบูรณ์น่าสนใจ เกิดความสนุกสนาน สร้างรอยยิ้มได้ในยามที่รับชม ตัวภาพร่างมีความสนุกที่ชัดเจนมากที่สุด

3.2 กระบวนการสร้างงานจริง

การสร้างสรรคผลงานของข้าพเจ้ามีเทคนิคที่ใช้เป็นการปั้นหล่อซิลิโคน และจลนศิลป์ (Kinetic Art) มีกระบวนการสร้างสรรค์ขึ้นตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ชิ้นงานที่ 1

1. เริ่มต้นจากการขึ้นรูปของดินให้เป็นวงกลมที่ต้องการ
2. ทำพิมพ์ปูนจากแบบที่ปั้นดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. หล่อไฟเบอร์จากพิมพ์ปูน แล้วแกะไฟเบอร์ออกจากพิมพ์ปูน

4. ทำโครงเหล็กเพื่อยึดโครงกับไฟเบอร์ที่หล่อไว้

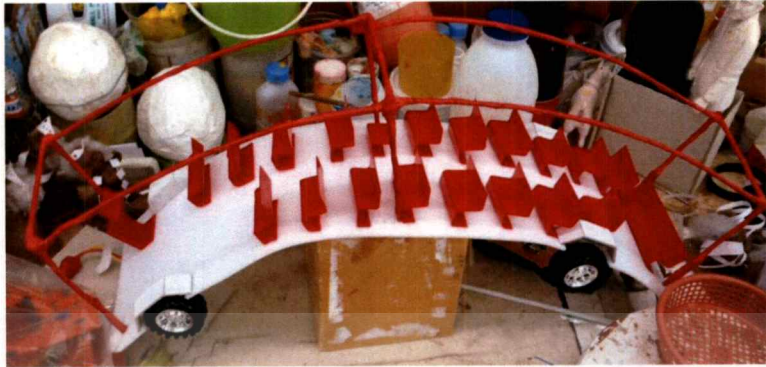

5. ประกอบไฟเบอร์และโครงเหล็กเข้าด้วยกันและต่อมอเตอร์เข้าที่แกนกลาง

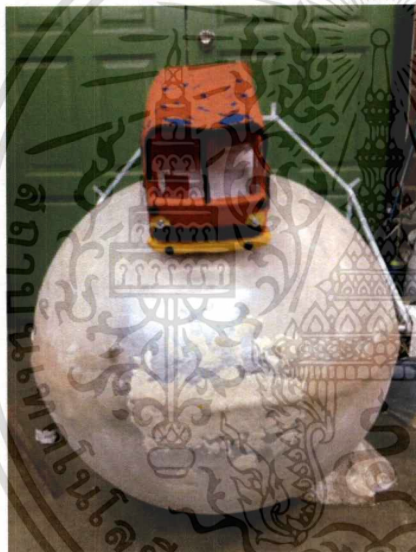
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.ต่ออะคริลิกให้เป็นรูปทรงของรถเมย์แล้วใส่ล้อ

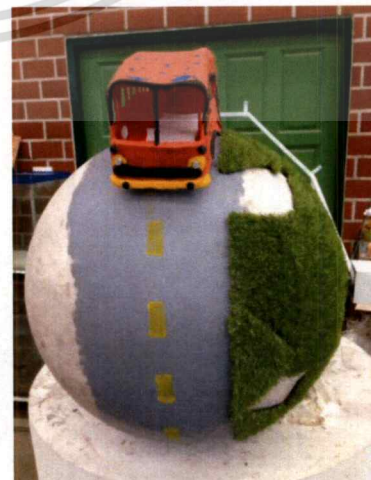

7.หล่อซิลิโคนให้เป็นรูปทรงของรถเมย์ในแนวโค้ง แล้วนำมาประกอบเข้ากับอะคริลิกที่ต่อไว้

8.ประกอบไฟเบอร์ โครงเหล็กและรถเมย์เข้าด้วยกัน

9.ติดหญ้าเทียมเข้าไปกับไฟเบอร์และสร้างพื้นผิวถนนพร้อมพื้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. ปั้นแบบตัวละครชายทั้งหมด5ตัว พระเอกลิเก1ตัว และทำพิมพ์ปูนหล่อเป็นซิลิโคน

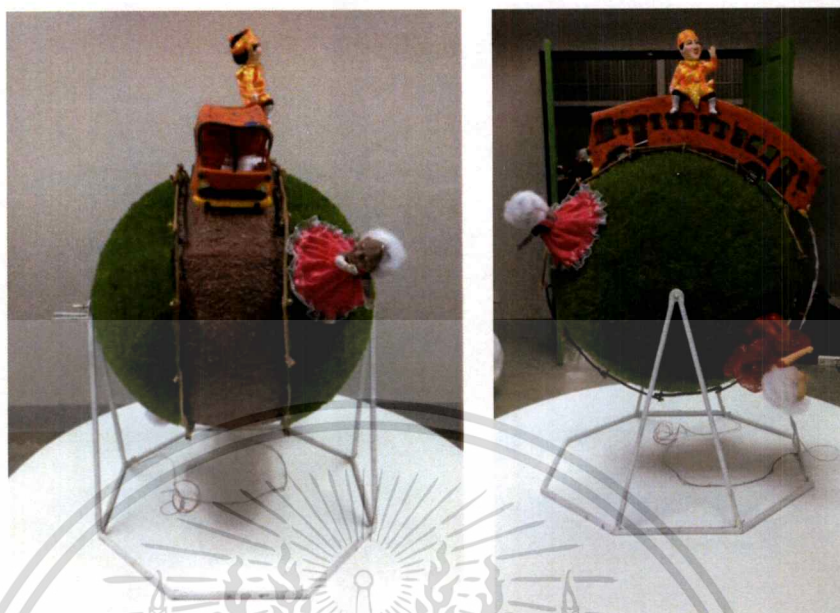

11. เย็บชุดตกแต่งตัวละคร

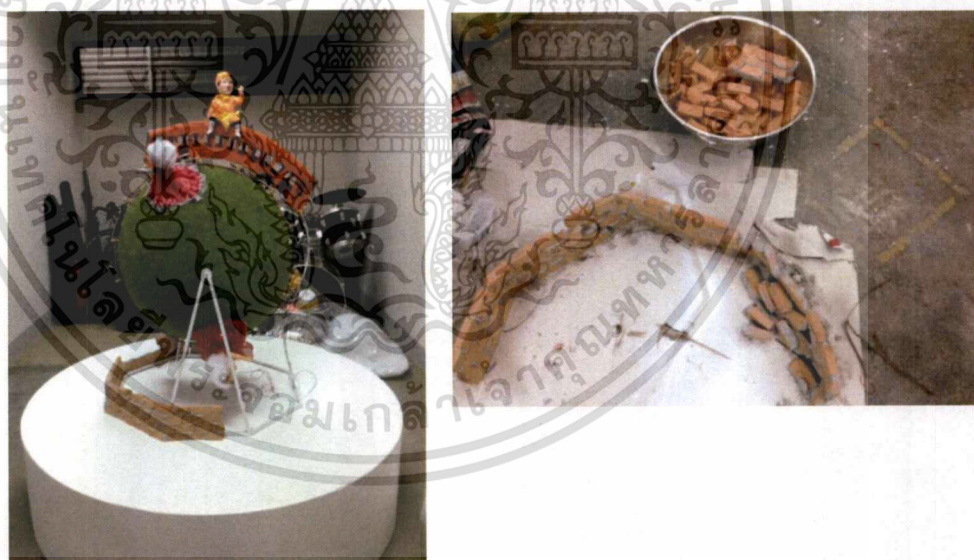

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. ประกอบตัวละครเข้ากับไฟเบอร์

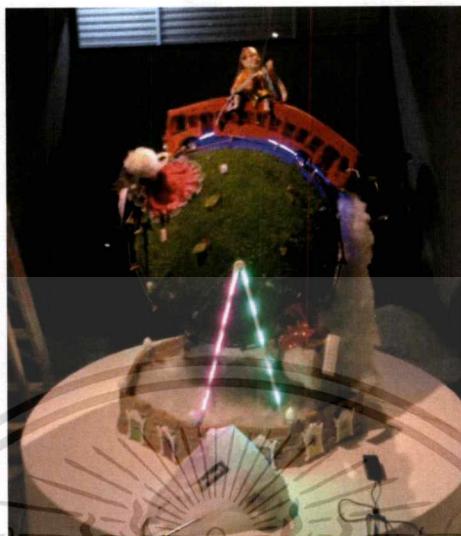

13. ก่ออิฐก้อนเล็กให้เป็นกำแพงวัดที่ฐานของงาน

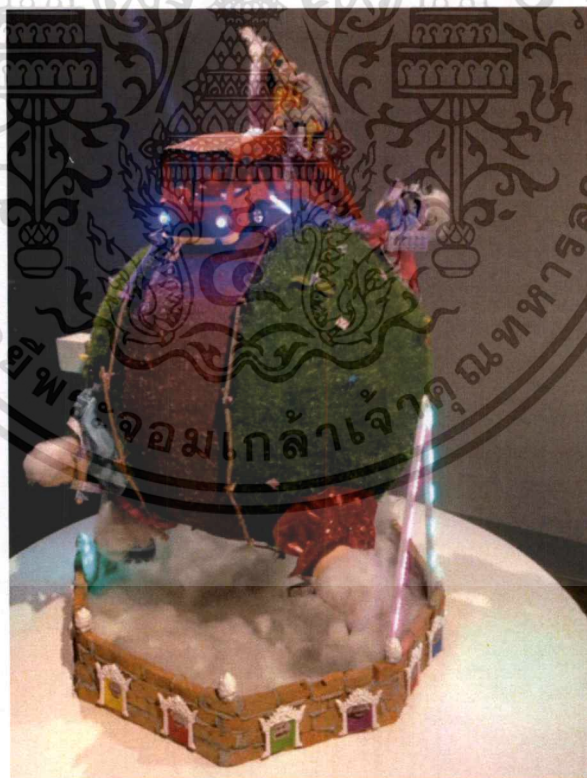

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. ติดและตกแต่งและใส่ควันรอมเมย์

ชิ้นงานที่ 1 เสร็จสมบูรณ์

ชื่องาน แม่ยก

ขนาด 120x95x95

เทคนิค สีสผสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชิ้นงานที่ 2

1. เริ่มต้นจากการตัดและต่อไม้ให้เป็นทรงของเจดีย์ที่ตัดทอนแล้ว

2. ประกอบไม้และทาสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ขึ้นพิมพ์ต้นแบบและทำพิมพ์เพื่อหล่ออย่างซิลิโคนให้เป็นยายแก่ตัวเล็ก

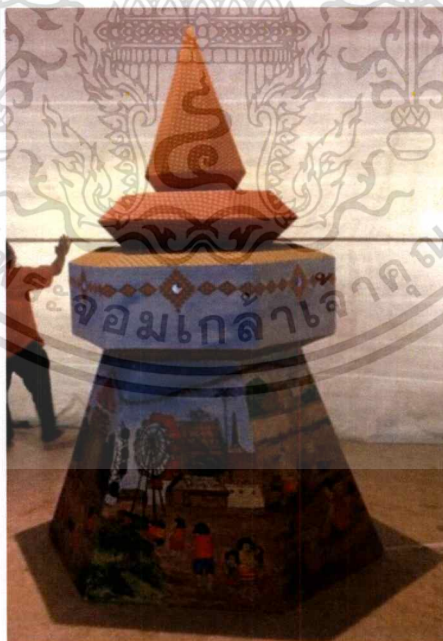
4. สร้างเครื่องแต่ละชนิดขึ้นมา มีทั้งหมด 6 ชนิด คือ ชั่งข้าวสวรรค์ รถไถถึง สาวน้อยตกน้ำ หนึ่ง
กลางแปลง ยิงเป่า บ้านผีสิง พร้อมต่อไฟมอเตอร์และตกแต่ง

5. เพ้นตัวโครงเจดีย์ให้เป็นเครื่องเล่นต่างๆ

6. ติดผ้าลายไทยบนยอดพร้อมตกแต่งเก็บรายละเอียด

ชิ้นงานที่ 2 เสร็จสมบูรณ์

ชื่องาน งานวัดน้อยๆ

ขนาด 110x240x15

เทคนิค สื่อผสม

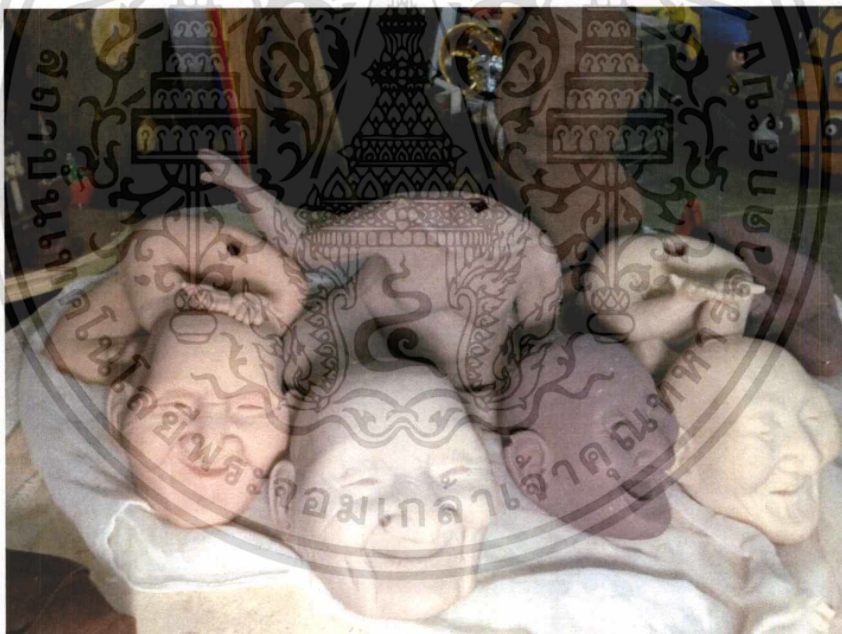
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชิ้นงานที่ 3

1. เริ่มต้นจากการขึ้นดินเป็นหน้าด้วยยและพระ

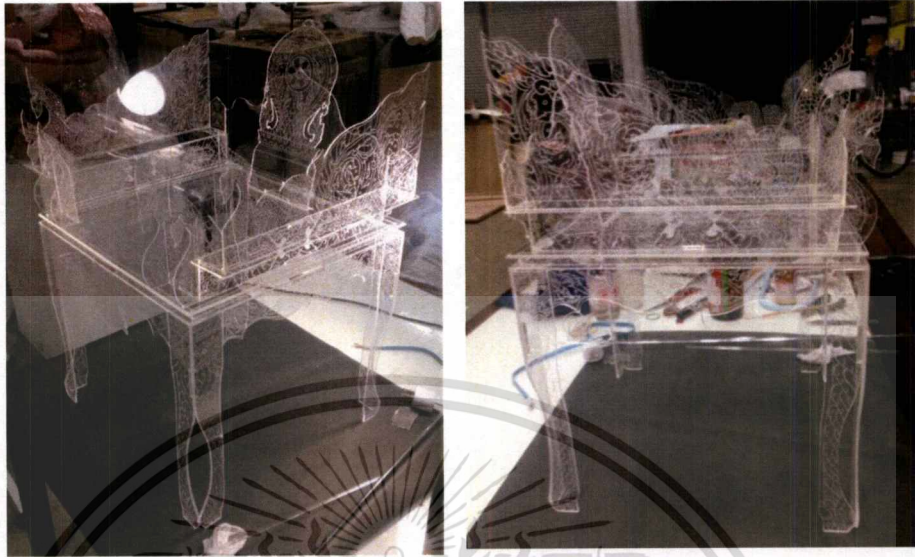

2. ทำพิมพ์และผสมยางซิลิโคนตามสีที่ต้องการแล้วหล่ออย่างซิลิโคน

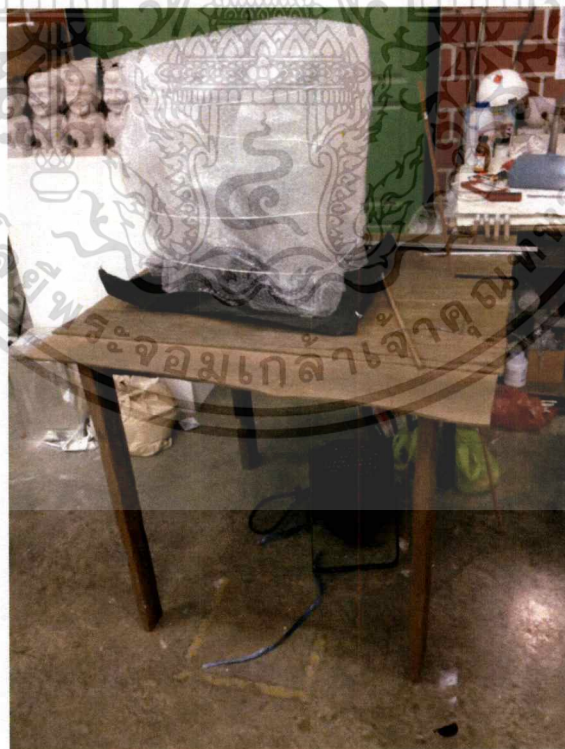

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้.

3. แกะลาย และต่ออะคริลิกให้เป็นรูปทรงธรรมมาศ

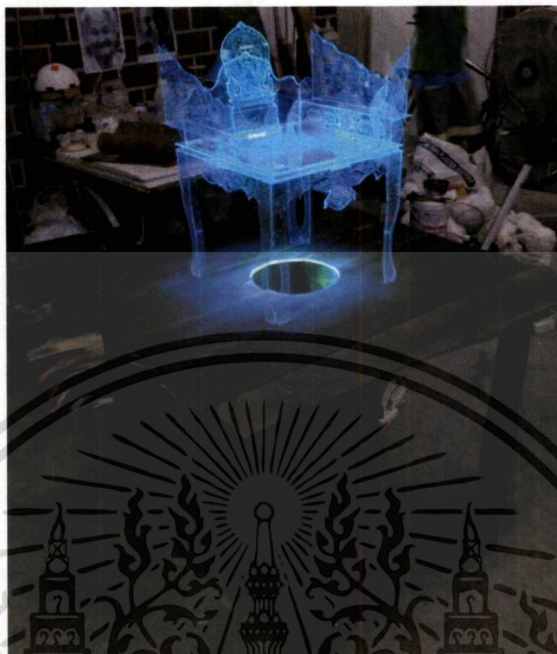

4. สร้างโต๊ะไม้เพื่อเป็นฐานให้คล้ายกับเป็นใต้ถุนของวัด

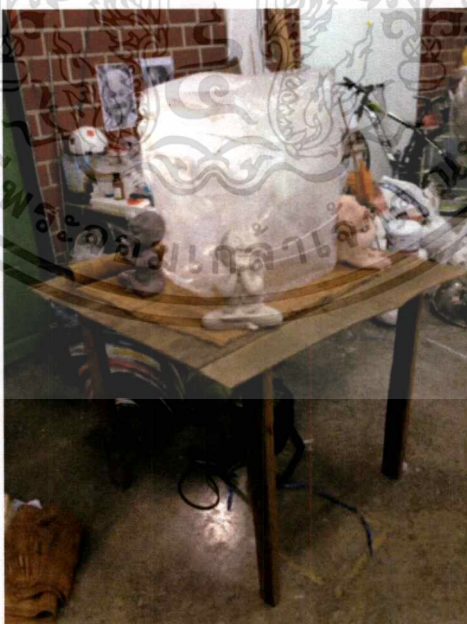

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.ต่อไฟได้ธรรมดาและทำกล่องเก็บไฟ

6.ประกอบโต๊ะ ยาย พระ ธรรมดาเข้าด้วยกัน

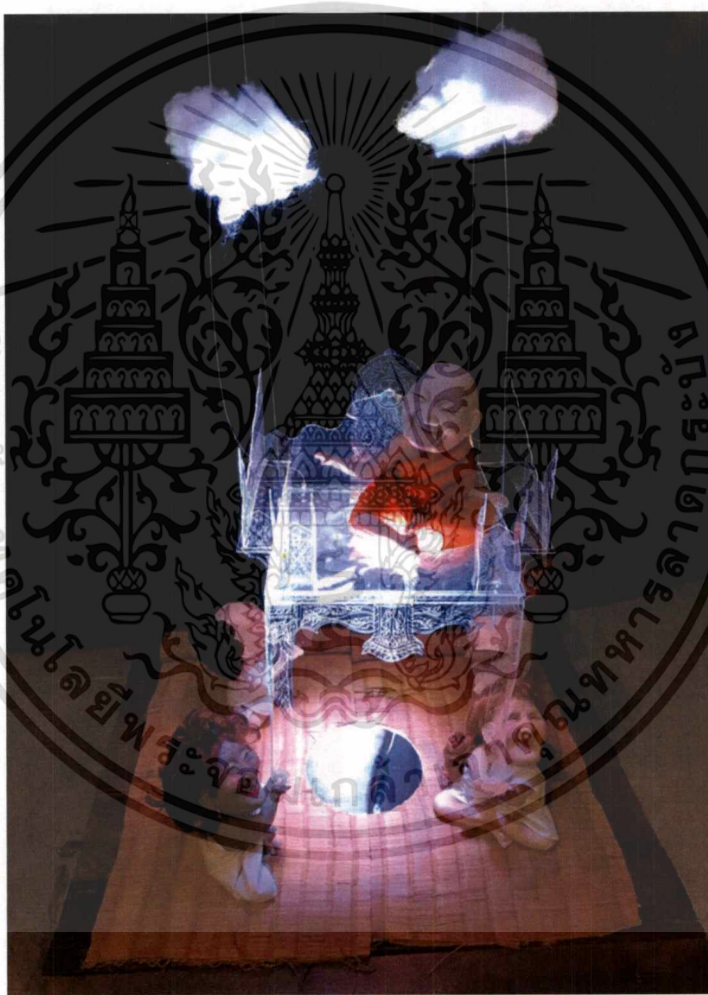
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.ตัดชุดใส่ผม และแต่งหน้า ตกแต่งตัวละคร

8.สร้างกล่องเก็บมอเตอร์และเก็บมอเตอร์ไว้ข้างบนของธรรมมาศ ต่อมอเตอร์และธรรมมาศเข้าด้วยกัน

9.ตกแต่งพร้อมใส่ก้อนเมฆ

ชิ้นงานที่ 3 เสร็จสมบูรณ์

ชื่องาน โยกเอ๋ยโยกเยก

ขนาด 91x200x93

เทคนิค สื่อมผสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงาน

4.1 การพัฒนาทางด้านความคิด

ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจในการสร้างงานประติมากรรมสามมิติมาจากการได้เห็นรอยยิ้มเสียงหัวเราะ และแววตาที่มีความสุขของผู้รับชมผลงานของข้าพเจ้า ที่เมื่อได้รับชมมักจะเกิดความสุข และอมยิ้มเล็กๆตามมาอยู่เสมอ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกที่มีความสุขตามไปกับผู้รับชม

ข้าพเจ้าได้เริ่มสร้างผลงานที่สนุกสนานขึ้นมาชิ้นแรกในปี 2558 ซึ่งในขณะนั้นข้าพเจ้าได้ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 ของเทอมการศึกษาที่ 1 ในผลงานชิ้นแรกของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้ามีความคิดทางด้านความผูกพันรั้วและความสนุกของแวดวงเพื่อน ที่เมื่อมีเวลาว่างมักจะรวมกลุ่มนั่งสนทนา หรือหยอกล้อกันเป็นประจำ ทำให้ข้าพเจ้าสร้างผลงานชิ้นนี้ขึ้นมาเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกอันมีความสุข สนุกสนานในยามที่ได้ใช้เวลาว่างร่วมกันกับเพื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น. อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษาเทอมที่ 2 ใฝ่ฝอยความคิดในการทำงานของข้าพเจ้าได้มีการเปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย ซึ่งตัวของข้าพเจ้าเอง เกิดในชุมชนท้องถิ่น ชนบทของจังหวัดพิจิตร โดยการเลี้ยงดูของผู้ที่เป็นย่า ตั้งแต่เล็กจนโต ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความผูกพันกับย่าเป็นอย่างมากข้าพเจ้าจึงสร้างชิ้นงานขึ้นมา 1 ชิ้น ซึ่งได้แรงบันดาลใจมาจากการเลี้ยงดูของผู้ที่เป็นย่า ในเวลาว่างมักจะเต้นหรือร้องเพลงด้วยกันเป็นประจำ

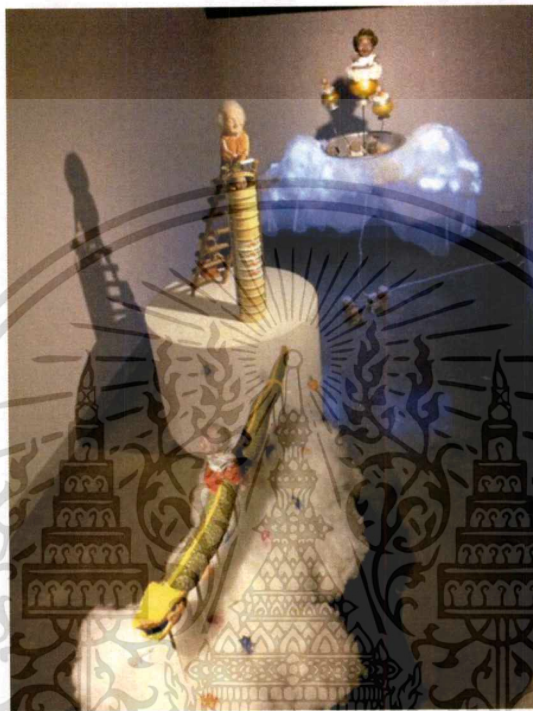

และในผลงานชิ้นต่อมา ข้าพเจ้าได้มองเห็นถึงวิถีชีวิตชนบทที่มีความแตกต่างไปจากการใช้ชีวิตของคนในเมืองกรุง ทำให้ข้าพเจ้ามีความคิดที่จะสร้างผลงานในแบบของวิถีชีวิตชนบทที่มีความสุข ใช้ชีวิตแบบพอเพียง ไม่ฟุ้งเฟ้อมีจิตใจที่แจ่มใสแล้วยิ้มได้อยู่เสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปี พ.ศ. 2560 ในช่วงที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 เทอมที่ 1 ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์งานประติมากรรม สามมิติ ในแบบของวิถีชีวิตชนบทอย่างเต็มตัว ที่ใช้ตัวละครเป็นผู้สูงอายุ ในการสร้างงานเพื่อแสดงให้เห็นถึงช่วงอายุของการใช้ชีวิตในแบบวิถีชีวิตของคนชนบท อย่างมีความสุข และมีวัดเป็นจุดรวมจิตใจของคนในสังคม

ชิ้นงานปีการศึกษาปีที่ 4 เทอม 2 ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นถึงบางสิ่งบางอย่างในวัดที่เริ่มจะเลือนหายไป นั่นคือ “เครื่องเล่น และการละเล่นภายในวัด” ที่ในเวลานี้มีการเปลี่ยนแปลงไปมาก แต่ความทรงจำนั้นยังคงอยู่ ข้าพเจ้าต้องการสื่อให้เห็นถึงงานวัดในยุคแรกๆ ที่มีความเจริญในแบบของโบราณ ทำให้บรรยากาศของงานวัดในยุคนั้นๆ มีความสนุกสนานเป็นอย่างมากและเป็นທີ່จะจำของใครหลายๆคน

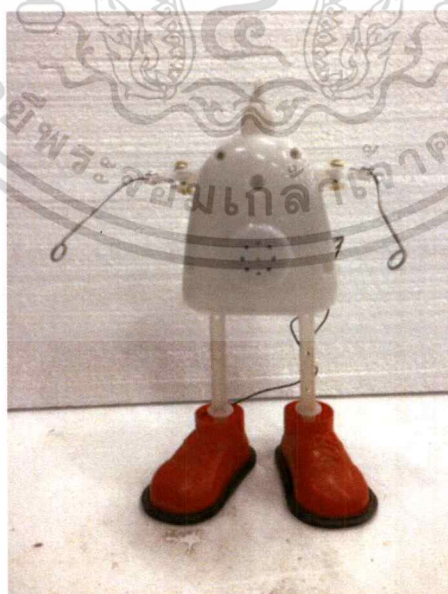
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การพัฒนาทางด้านรูปแบบ

ผลงานชิ้นแรกของข้าพเจ้า ยังไม่มีกลไกไฟฟ้าเป็นส่วนประกอบมีการขยับก็ต่อเมื่อจับหรือหมุน ที่เกิดขึ้นโดยการกระทำของมนุษย์ซึ่งผลงานชิ้นแรกเริ่ม ข้าพเจ้าต้องการให้เคลื่อนไหวได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

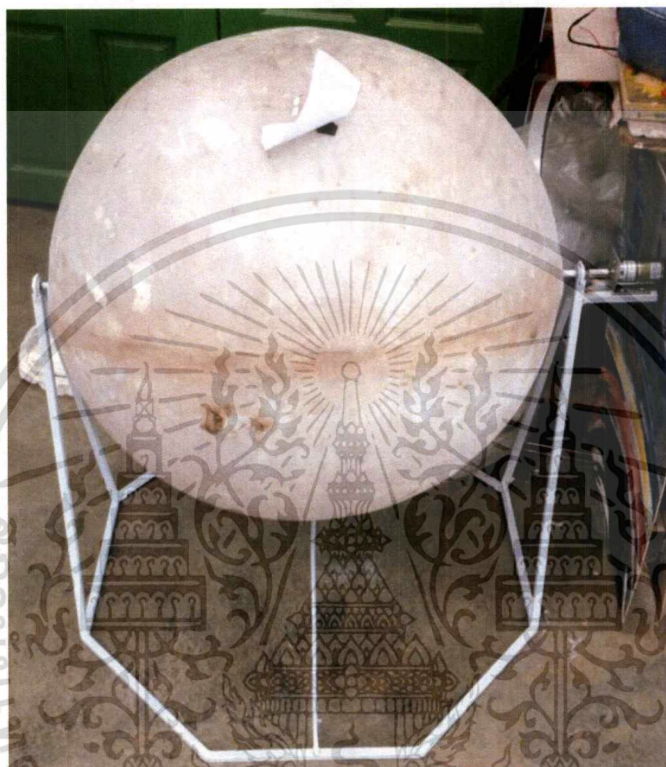

ผลงานชิ้นต่อมา ข้าพเจ้าใช้กลไกที่เคลื่อนไหวด้วยกลไกไฟฟ้าสำเร็จรูป ที่มีการเคลื่อนไหวได้ก็ต่อเมื่อ เปิดสวิสที่ปุ่มกดเท่านั้น กลไกไฟฟ้าพานั้น สร้างการเคลื่อนไหวให้กับผลงานได้เป็นอย่างดี เกิดความรู้สึกเป็นอย่างมาก และมีเสียงประกอบไปในตัวผลงานอีกด้วย แต่กลไกสำเร็จรูปนี้มีจุดบกพร่องอยู่ที่ต่อเมื่อกลไกเกิดขัดข้องขึ้นมาข้าพเจ้าไม่สามารถซ่อมแซมได้เนื่องจากเป็นกลไกสำเร็จรูปมาแล้ว ทำให้เมื่อกลไกนั้นขัดข้อง ผลงานจะเสียตามไปด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นปีที่ 4 เทอม 1 ข้าพเจ้าได้เริ่มการสร้างกลไกด้วยตัวข้าพเจ้าเอง วัสดุทำจากมอเตอร์หนึ่งตัว และกลไกไม้ที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้นทำให้เมื่อกลไกมีปัญหาหรือเกิดขัดข้องขึ้นข้าพเจ้าสามารถซ่อมแซม และแก้ไขได้ด้วยตัวของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าได้สร้างผลงานที่ทำจากกลไกไม้ที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้นต่อมา จนถึงชุดผลงานในวิทยานิพนธ์ทั้งสามชิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 กระบวนการสร้างแนวคิดในโครงการศิลปนิพนธ์

กระบวนการสร้างแนวคิดผลงานชิ้นที่ 1

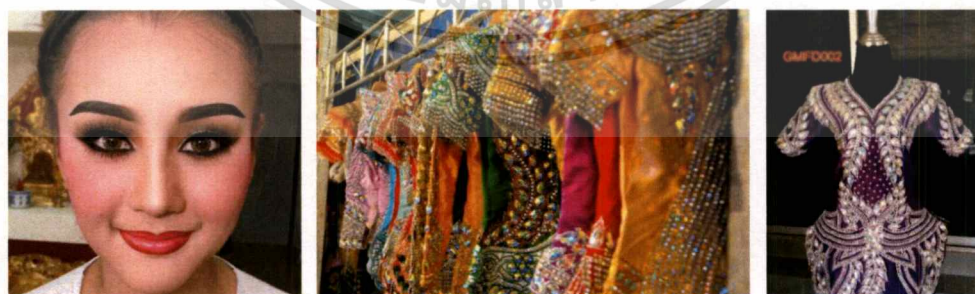
1. หาแรงบันดาลใจในการสร้างผลงาน จากการกลับสู่ภูมิปัญญา
2. ศึกษาหาข้อมูลจากผู้สูงอายุที่มีความรู้ พร้อมหาข้อมูลทางเว็บไซต์

3. เริ่มเขียนแบบร่างตัวอย่างชิ้นงานหลายๆชิ้น
4. หาข้อมูลภาพจากเว็บไซต์เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบปั้นชิ้นงาน

5. ศึกษากลไกที่จะทำทดลองและแก้ไขปัญหา
6. หาข้อมูลรายละเอียดของชุด การแต่งกาย การแต่งหน้าของลิเก เพื่อเก็บรายละเอียดผลงาน

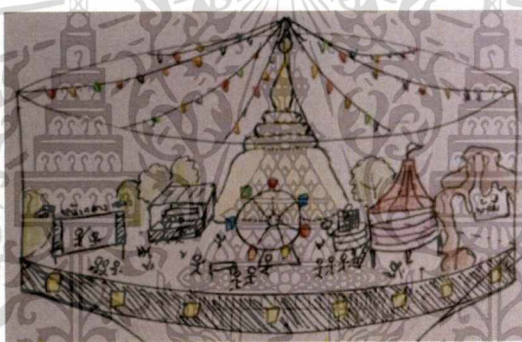
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างแนวคิดผลงานชิ้นที่ 2

1. หาข้อมูลจากหนังสือในห้องสมุด
2. ทำความเข้าใจกับเรื่องหรือเนื้อหาที่จะทำ

3. สร้างสเก็ตสองมิติ เพื่อให้เห็นภาพด้านใน

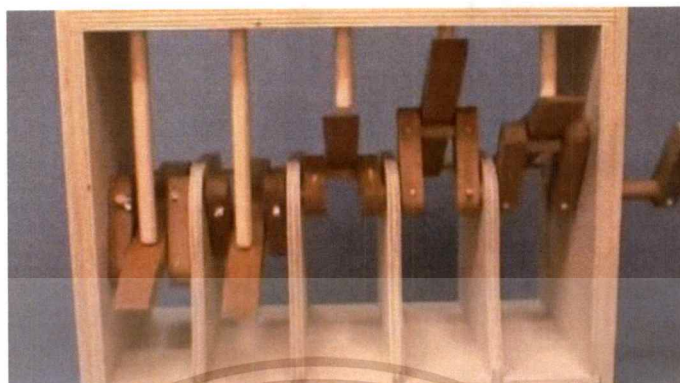

4. สร้างสเก็ตสามมิตียจากขนาดจริง หนึ่งต่อร้อย เพื่อทำแบบจำลองด้านนอกให้สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. คีตกลไกโดยหาข้อมูลจากยูทูป

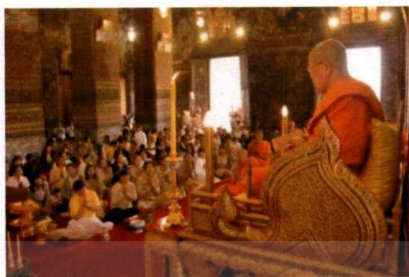
6. หาข้อมูลรูปภาพจริงจากอินเทอร์เน็ตเพื่อตกแต่งรายละเอียดชิ้นงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างแนวคิดผลงานชิ้นที่ 3

1. หาข้อมูลจากหนังสือและอินเทอร์เน็ต

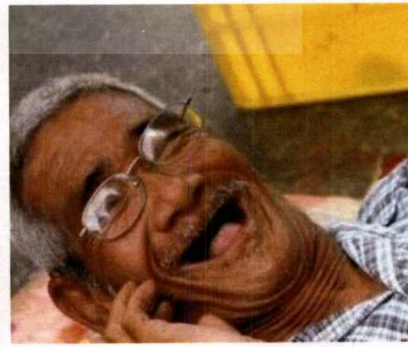
2. ทำความเข้าใจกับเนื้อหาเรื่องจะทำ
3. สร้างสเก็ทสามมิติเพื่อให้เห็นภาพรวมของลักษณะผลงานจริง

4. ออกแบบกลไกและแสง โดยหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต หรือ ยูทูบ

5. หาข้อมูลรูปภาพเพื่อนำมาสร้างเป็นแบบตัวละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ศึกษาลายไทยและเค้าโครงของธรรมมาศ เพื่อสร้างธรรมมาศขนาดเล็กในชิ้นงานจริง

7. หาข้อมูลรูปภาพการแต่งกายจากอินเทอร์เน็ต เพื่อตกแต่งรายละเอียดผลงานให้สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการสร้างสรรค์

การที่ได้สัมผัสความรู้สึกความประทับใจจนกลายเป็นประสบการณ์ของข้าพเจ้าตลอดมา กับบรรยากาศของงานวัด ซึ่งมีแต่ความสุข และสนุกสนาน เพลิดเพลิน ข้าพเจ้าได้เห็นถึงเสียงหัวเราะของผู้คน ใบหน้าอันยิ้มแย้มของเด็กๆ ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าเองเกิดความสุขตามไป เมื่อเห็นรอยยิ้มของคนรอบข้าง

ข้าพเจ้าจึงถ่ายทอดเอาบรรยากาศของงานวัดแบบวิถีไทย ที่แสดงให้เห็นถึงกิจกรรมต่างๆที่ข้าพเจ้าได้เข้าไปสัมผัสมานำมาเสนอและถ่ายทอดออกมาเป็นงานศิลปะแบบประติมากรรมสามมิติในโครงการชื่อ “อมยิ้มวิถีไทย” ซึ่งแสดงถึง อารมณ์ ความรู้สึก และบรรยากาศของงานวัดที่เป็นวิถีไทยแบบง่ายๆ แต่เต็มไปด้วยความสุขอย่างแท้จริง

จากการทำโครงการวิทยานิพนธ์นี้ ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ถึงขั้นตอนการปฏิบัติงาน การเลือกใช้วัสดุต่างๆ การคิดหาวิธีสร้างกลไกการขยับด้วยตัวเอง เพื่อให้เข้ากับรูปแบบของผลงาน แนวความคิด และวิธีการสร้างสรรค์ในการทำงานให้ออกมาได้ประสบความสำเร็จ ตามความต้องการของข้าพเจ้า และแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาผลงานต่อไปในอนาคต

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ข้าพเจ้ามีความพึงพอใจเป็นอย่างมากที่ได้สร้างสรรค์งานประติมากรรมสามมิติขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นวิถีไทยที่มีความสุขและให้ผู้ชมเกิดรอยยิ้มในยามที่ได้รับชมผลงานของข้าพเจ้า

เอกสารอ้างอิง

ทวี ว่างาม .มีนาคม 2537. สนุกกับังงานวัด ลับดับที่ 4 ชุด วันสนุกเมื่อวันวาน. กรุงเทพ : สำนักพิมพ์ปัญญาสยาม

Civicduty .วันอังคารที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2558. วัฒนธรรมประเพณีไทย

http://civicduty12345.blogspot.com/2015/08/blog-post_87.html สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2560

Atom. พ.ศ. 2554. วิถีชีวิตคนไทย

<http://gallayaporn.blogspot.com/p/blog-page.html> สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2560

ศิลปินแรกเริ่ม Kinetic art. 22 พฤษภาคม 2011. Alexander Calder

<http://www.tigta.in.th/3586/476.html> สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

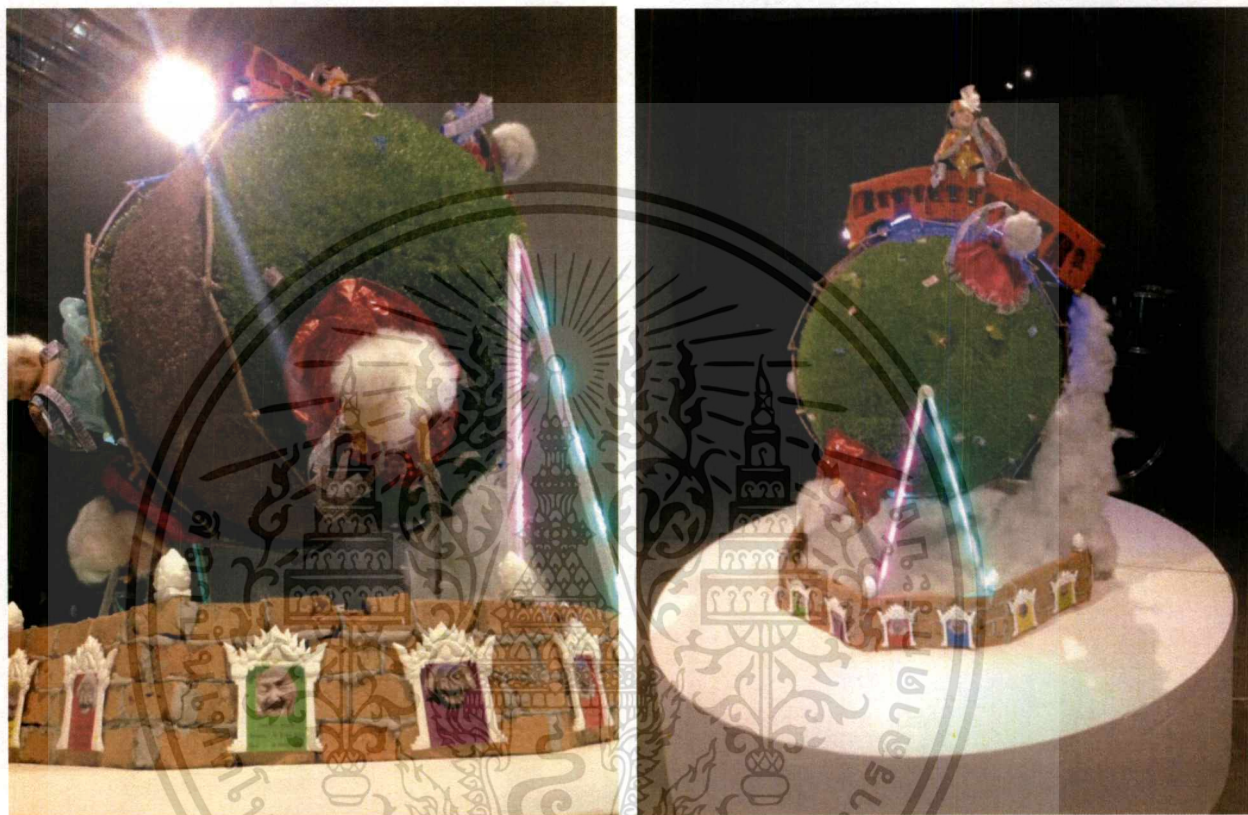

ชื่องาน แม่ยก , 2560

เทคนิค สื่อผสมขนาด

120x95x95 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

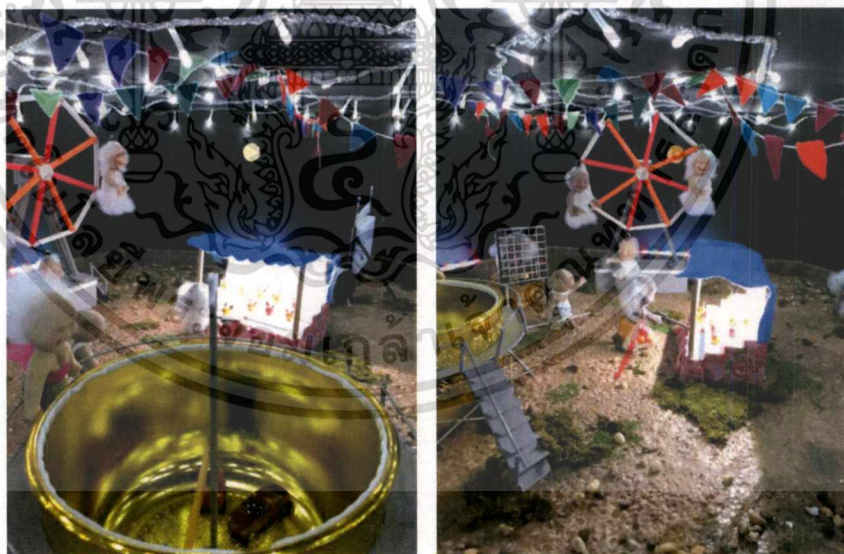

ชื่องาน แม่ยก , 2560

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด 120x95x95 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

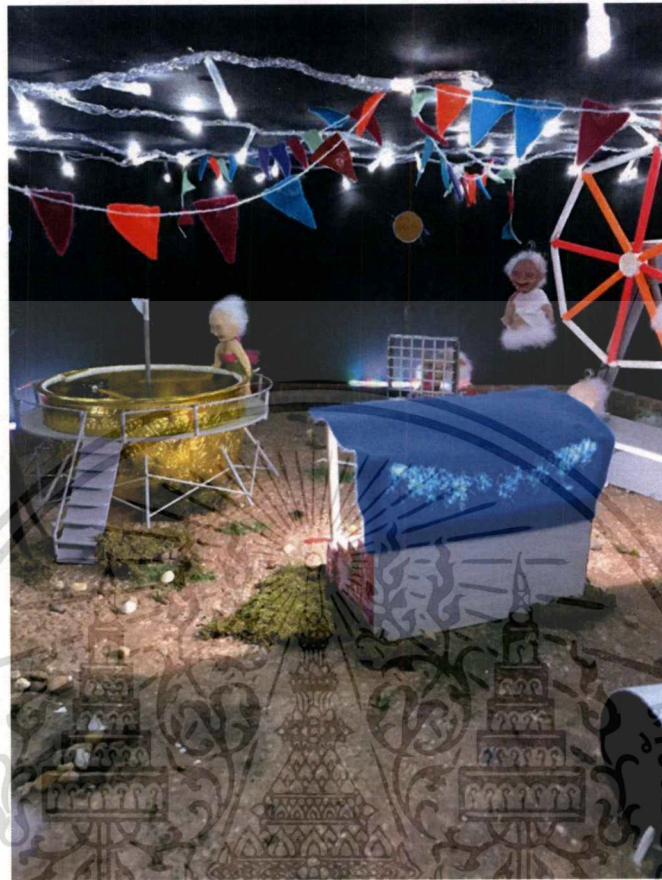

ชื่องาน งานวัดน้อยๆ , 2560

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด 110x240x150 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

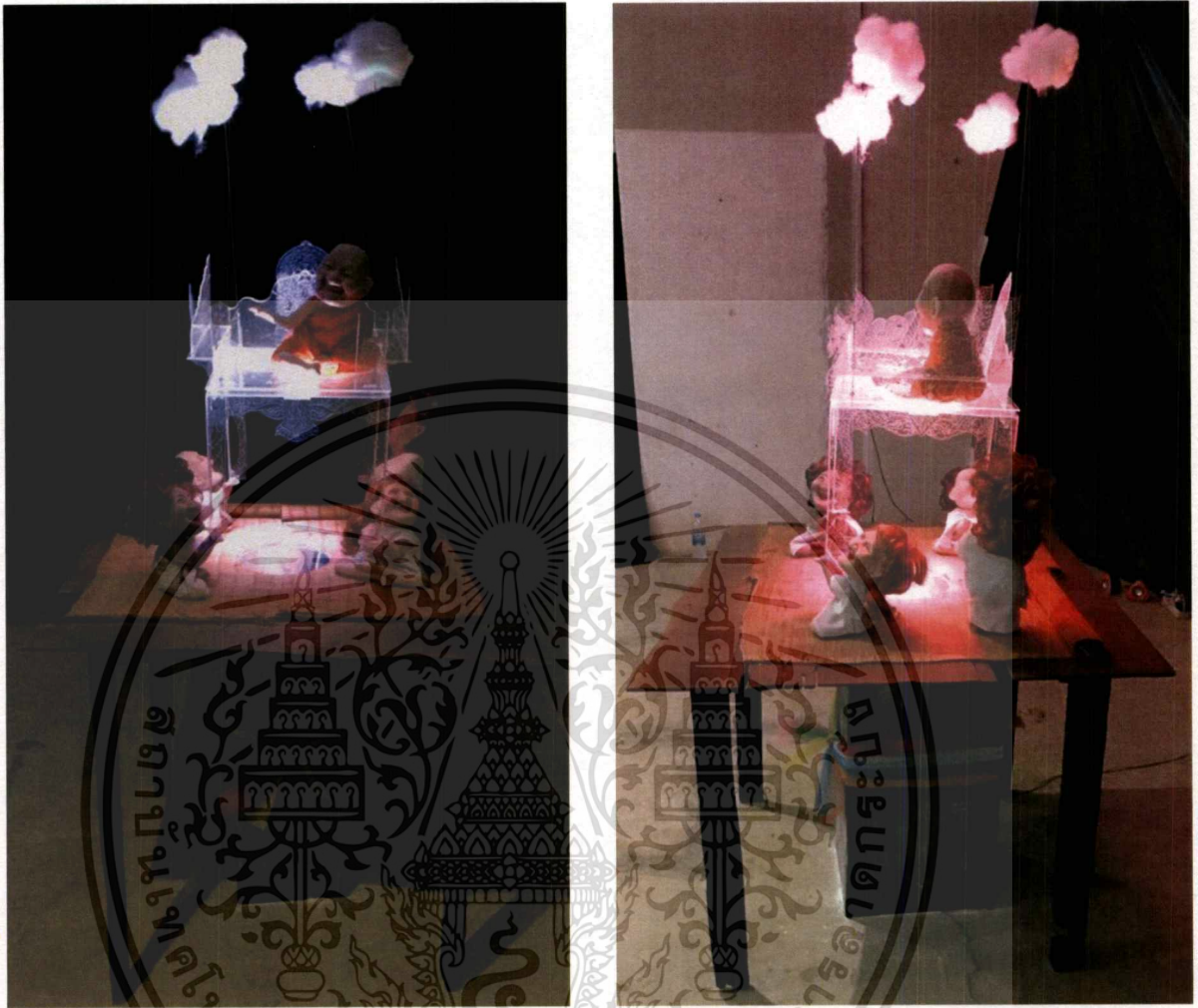

ชื่องาน งานวัดน้อยๆ , 2560

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด 110x240x150 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

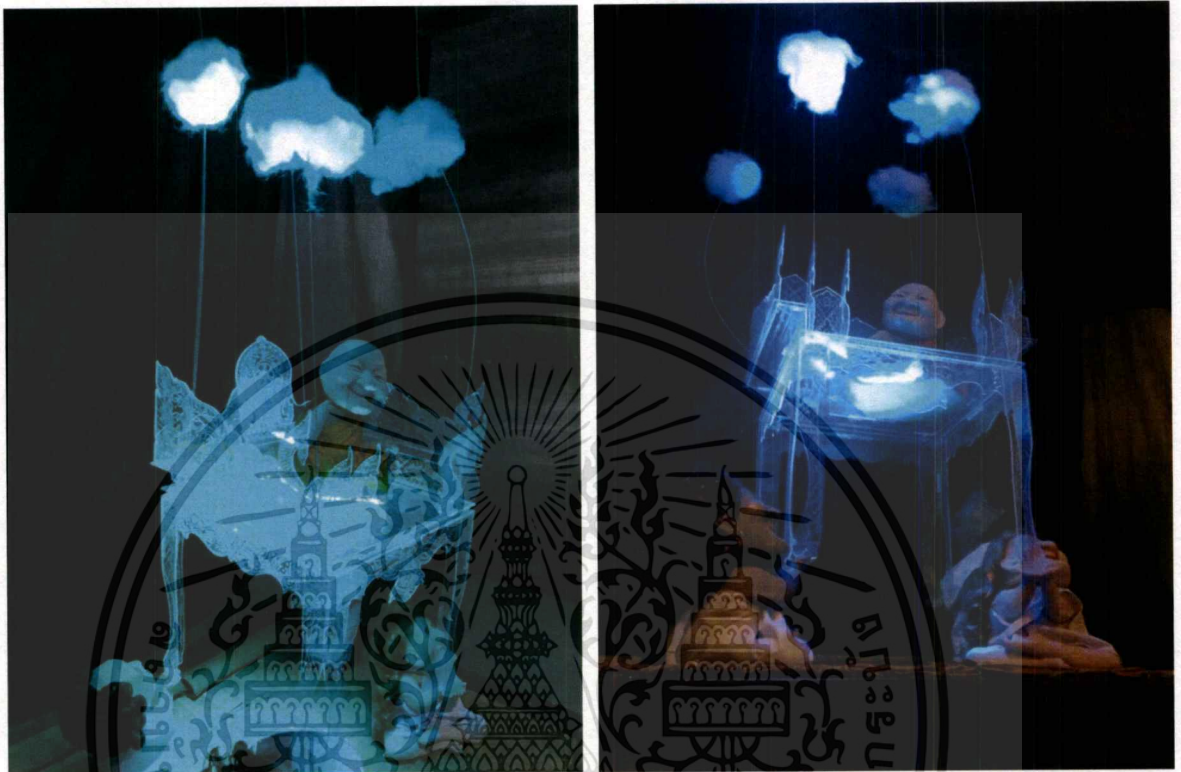

ชื่องาน โยกเอ๋ยโยกเยก , 2560

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด 91x200x93 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน โยกเอ๋ยโยกเยก , 2560

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด 91x200x93 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาวนิรัชพร น่วมเจิม
 วัน เดือน ปีเกิด 20 กรกฎาคม 2537 ที่พิจิตร
 ที่อยู่ 178 หมู่ 4 ตำบลบางไผ่ อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร โทร. 087-3094331
 ประวัติการศึกษา 2552 โรงเรียนหัวเฉียว

2556 โรงเรียนตะพานหิน

2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาประติมากรรม

รางวัลและเกียรติประวัติ

2559 ได้รับทุนการศึกษาขาดแคลนทุนทรัพย์

2559 ได้รับรางวัลชมเชย ในเวทีการแข่งขันศิลปะเพื่อคนตาบอด

